

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 83

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 23 d'abril del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4167/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats d'escolarització (complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 4177/13). 3627
 - 2) RGE núm. 3953/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ordenació lingüística. 3628
 - 3) RGE núm. 3956/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cas Scala. 3629
 - 4) RGE núm. 3949/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute amb el tercer sector. 3630
 - 5) RGE núm. 3954/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova taxa aèria. 3631
 - 6) RGE núm. 3955/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'habitatge social. 3632
-
-

- 7) **RGE núm. 3940/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a ajuts 2012 per a la població més vulnerable. 3633
- 8) **RGE núm. 3951/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cardiòleg a l'hospital de Formentera. 3634
- 9) **RGE núm. 3948/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta de l'EBAP per a la formació del professorat. 3635
- 10) **RGE núm. 3945/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum Turisme i Art. 3636
- 11) **RGE núm. 3950/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial en matèria d'ocupació. 3637
- 12) **RGE núm. 3943/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord de les principals cooperatives de Menorca. 3638
- 13) **RGE núm. 3947/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Diada de protecció civil. 3639
- 14) **RGE núm. 3944/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regularització de fondejos. 3639
- 15) **RGE núm. 3946/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línies de finançament per a les empreses de les Illes Balears. 3640
- 16) **RGE núm. 3957/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous copagaments sanitaris. 3641
- 17) **RGE núm. 3952/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descompte de residents per a estrangers residents a les Illes Balears. 3642
- 18) **RGE núm. 4172/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a atac a la nostra llengua. (Ajornada). 3643
- 19) **RGE núm. 3958/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret 16/2012. (Ajornada). 3643
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3889/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de promoció turística de l'illa d'Eivissa. 3643
- III. MOCIÓ RGE núm. 3864/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a incompatibilitats, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1049/13. 3649
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2978/13**, presentada pel Consell Insular de Menorca, de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible. 3655
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4167/13, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats d'escolarització (complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 4177/13).

La primera pregunta, RGE núm. 4167/13, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 4177/13, presentada en substitució de la RGE núm. 3730/13, relativa a necessitats d'escolarització, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Educació, el passat dia 4 d'abril, el BOIB va publicar la resolució de concertar més unitats a les escoles de l'Opus del Parc Bit, em podria dir si considera vostè que la concertació d'aquests centres s'ajusta a la legalitat vigent?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Presidenta i gràcies Sra. Diputada. Evidentment que sí, perquè, si no, no ho haguéssim fet.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Aquesta resposta demostra la manca d'arguments que té vostè per contestar.

(Rialles i remor de veus)

Vostè va decidir l'any passat concertar l'educació infantil del col·legi de l'Opus al Parc Bit, segons vostè perquè les dades relatives a l'escolarització de la zona on s'ubica el centre, un polígon de serveis enmig del camp, així ho justificaven. Aquest concert va permetre a aquest centre formar part de l'oferta educativa de la zona escolar B de Palma, que ja comptava amb un cens de 20 centres.

Ara hem comprovat que les dades que vostè va donar per justificar el concert són falses, són falses perquè al Parc Bit no hi ha demanda de places escolars, ni ara ni en el futur. Dels 331 alumnes matriculats a educació infantil a l'escola de l'Opus només 24 viuen a la zona B, dels 131 només 24 pertanyen a la zona B. 24 Alumnes justifiquen el concert educatiu de 7 unitats? Vostè ha gastat 400.000 euros públics en 24 alumnes, uns

alumnes que seran segregats el proper curs escolar en aules separades, i vostè sap perfectament que segregar l'alumnat vulnera el procediment d'admissió d'alumnes, vulnera l'article 84 de la LOE, encara vigent.

Així ho ha sentenciat el Tribunal Suprem el mes passar, separar l'alumnat per raons de sexe és discriminatori i, per tant, els centres que segreguen no tenen dret a concert educatiu. Consideram inadmissible que vostè subvencioni aquestes escoles de l'Opus al mateix temps que imposa a les escoles públiques augment d'alumnes per classe i acomiada professorat, amb l'excusa que no hi ha doblers.

Les vertaderes raons d'aquest concert són ideològiques, són especialment reaccionàries, són socialment injustes i no són ajustades a dret, motius pels quals vostè té motius per retirar aquest concert. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, presidenta, gràcies, Sra. Diputada. Sincerament, és que no ho entenc per preparar la pregunta; vostè sap com es concedeix un concert? Vostè sap que els alumnes que van a una escola són, i els que puntuen més, de la zona B, no del voltant del col·legi? Ho sap? No, no em digui que no, escolti un poquet i ho començarà a entendre.

(Remor de veus)

A la zona B, a la zona B màxima puntuació, i de la zona A i E poden anar a la B, ho sap? Per tant, hi poden anar de tota Palma, hi van de tota Palma.

(Remor de veus)

Però si m'escolta li explicaré ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

... i, si no, no ho arribarà a comprendre mai, perdoni que li ho digui.

(Alguns aplaudiments)

Poden anar-hi de tota Palma.

I segona, davant els dubtes que pogués haver-hi concerts a educació, coeducació o educació separada, es repassi la Llei general de pressuposts de l'Estat, on es defineix en el mòdul de l'article 17.8 que tot això serà d'aplicació també als centres que imparteixen educació diferenciada.

Com que no? Si és a la Llei general de pressuposts de l'Estat! Si vostè no es mira la normativa ...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... segurament vostè farà preguntes incorrectes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.2) Pregunta RGE núm. 3953/13, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ordenació lingüística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 3953/13, relativa a ordenació lingüística que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, avui és el dia de Sant Jordi, Diada Nacional de la Llengua Catalana, i per començar-ho a celebrar mala celebració, divendres passat ens obsequiaren amb un decret que rebaixa l'estatus del català a educació. Tenint en compte que cada vegada ho posen més difícil, de quina manera o quines mesures aplicarà per complir l'Estatut quant a normalització lingüística? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, encara, li he de reconèixer l'enginy de veure la relació entre la celebració de Sant Jordi, patró, entre d'altres de la regió d'Aragó, del Principat de Catalunya i crec que de Castella i Lleó, si no vaig errat, i personatge mitològic, encara que alguns li donen..., sí, darreres investigacions pensen si Sant Jordi va existir realment.

Però dit això, dit això i amb el màxim respecte i felicitació a tots els Jordis que ho celebrin, que en aquest dia som tots i més els que feim també referència al dia que suposa per a les lletres catalanes, i també per a les lletres castellanques, en el Dia del Llibre, dir-li que no sé què té a veure un decret que permet un model multilingüe d'ensenyament amb cap referència negativa al Dia de Sant Jordi. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Conseller, els recursos literaris són els recursos literaris i van bé per introduir, per això són... Però de totes maneres veig que no ha contestat i jo li diré que aquest decret, malgrat que vostès pensin que amb aquest decret compleixen l'Estatut, jo estic segura que l'incomplixen en qüestió de llengua, l'objectiu és que tots els estudiants dominin les dues llengües per igual, però, per desgràcia, amb aquest decret els resultats es manifestaran ben aviat i aquest objectiu no s'acomplirà.

Pretendre dur endavant projectes aparentment ambiciosos, sense tenir cobertura pressupostària, sense tenir cobertura pressupostària, li repeteix, per fer-ho, contribuirà encara més al fracàs escolar. I prendre aquesta decisió quan ja fregam el 40% no té perdó ni de Déu ni de ningú. Una generació d'analfabets lingüístics és el que crearan, ni català, ni castellà, ni anglès, seran unes generacions menys preparades i menys competitives.

Voluntàriament es posen fora de la llei i ho fan a consciència; l'obsessió malaltissa d'aquest govern per rebaixar l'estatus de la llengua catalana i per dividir la nostra llengua només s'explica per la voluntat de reduir a la mínima expressió l'existència dels pobles de les Illes Balears. Reduir la llengua, dividir-la, és reduir i dividir el poble, és atemptar contra la gent i contra la societat d'ara i de sempre. D'una societat dèbil és més fàcil abusar-ne.

La llengua catalana, la nostra llengua, amb modalitats o sense, l'única llengua pròpia de les Illes Balears, segons l'Estatut d'Autonomia, és el nostre principal signe d'identitat, és l'eix vertebrador que ens uneix i cohesionem com a poble. Anar contra la llengua i no ensenyar-la als nouvinguts és anar contra el poble de les Illes Balears, és anar, en definitiva, contra els nouvinguts, és una marginació a consciència allò que està organitzant.

Conseller, certament, és més bona de dominar ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Gràcies.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... una colla d'analfabets sense ident...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sra. Diputada. De ningú no sé si podré esperar el perdó, de Déu nostre Senyor, com a creient, confii infinitament en la seva misericòrdia. Punt número 1.

(Remor de veus, algunes rialles i alguns aplaudiments)

Per tant, vostè no és qui ha de dir si Déu nostre Senyor em perdonarà al final del meu temps.

Segona qüestió, vostè fot..., anava a dir una expressió, vostè fa una sèrie d'argumentacions catastrofistes en tant que suposa, el que un científic mai no suposa, que són axiomes apriorístics basats en l'ensenyament de llengües. A molts de països del món, tan vius o més, o menys, però en tot cas bastant avançats empen sistemes multilingües de no immersió, tots aquests funcionen i no els passa tot aquest Armageddon que vostè ha anunciat que passarà al final del temps, aquests països volen aprendre diverses llengües perquè consideren en peu d'igualtat les dues; jo també vull això per als nostres escolars.

Hi haurà pressupost, hi haurà pressupost extraordinari per aplicar-ho, hi haurà pressupost per formar professors i això ho anirem implantant, els agradi o no. I com que estic segur que veuran els fruits ben prest, llavors ja en farem una avaluació.

Primer, esperaré el perdó també de vostès; segon, els demanaré explicació quan dominin les llengües; tercer, em sentiré content d'acomplir l'Estatut, i quart, crec que faré una cosa, crec que farem una cosa el Grup Popular més que necessària per a aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3956/13, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cas Scala.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 3956/13, relativa a cas Scala, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller de Presidència, diu un conegut proverbi àrab que qui vol fer alguna cosa troba la manera i qui no vol fer res troba l'excusa. Vostès trobaren l'excusa del fracàs de les seves polítiques en l'herència rebuda. Durant aquesta legislatura hem vist com aquesta expressió, herència rebuda, s'ha convertit en les paraules màgiques que serveixen al Govern o al grup parlamentari que li dona suport, per excusar qualsevol actuació que no ha sortit bé, per disculpar els efectes de la seva mala gestió actual, amb una constant referència al passat. Però hi ha un passat del qual eviten parlar, precisament el passat recent del Partit Popular que és molt d'actualitat aquestes setmanes en els jutjats, l'herència rebuda

del Govern Matas, sota la forma del cas Scala, ens obliga avui a demanar-ne una valoració del seu govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Bonet, siempre he creído, y sigo creyendo, que todos los que nos dedicamos a la política lo hacemos porque tenemos una gran vocación de servicio público, porque queremos cambiar y mejorar esta sociedad, por lo tanto, entenderá usted que, como conseller y como ciudadano, me entristezca y me avergüence de escuchar algunas declaraciones de algunos encausados en las que se admiten determinados hechos.

Pero quiero decirle que es responsabilidad de todos desterrar la corrupción de la vida política. Hemos de conseguir que los ciudadanos vuelvan a confiar en los políticos, no es de recibo que quienes tienen que solventar los problemas de los ciudadanos nos convirtamos en un problema para ellos. Y a partir de aquí no le haré valoraciones sobre el caso que usted me ha preguntado, porque creo que no es bueno crear juicios paralelos, es un caso que se está juzgando, tenemos que dejar que la justicia actúe y después, cuando recaiga sentencia, lo que hay que hacer es respetarla y acatarla.

Muchísimas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, sense que serveixi de precedent, li donaré en part la raó. No és funció d'aquest parlament jutjar i condemnar, però sí demanar explicacions al partit que en el seu passat recent té aquests casos que, sens dubte, vostè ho ha reconegut, perjudiquen la confiança dels ciutadans en les institucions. No ajuda a recuperar la confiança que aquests dies haguem sabut que un dels principals alts càrrecs de la conselleria de José Juan Cardona era el Sr. José Manuel Alcaraz, i que aquest sigui actualment el que nosaltres deim el comissari polític, el delegat del seu govern, Sr. Gómez, a Formentera.

No ajuda a recuperar la confiança que durant el judici del cas s'hagi sentit a parlar del nom d'un conseller actual com a possible beneficiari de qualque informe fals. O el nom d'un altre conseller també hagi sortit per enmig, vinculat perquè un antic assessor seu també hi estava implicat.

No ajuda que el passat recent del Partit Popular sigui tan present dins l'actual Govern, exconsellers, exdirectors generals, com vostè mateix, que sembla que no varen tenir res a veure o que no sabien res d'aquesta nefasta etapa del Govern Matas.

No ajuda que el Partit Popular calli quan hauria d'estar explicant i clarificant què hi ha de ver darrera l'acusació d'haver imprès a compte del Govern fulletons electorals per a la campanya del 2007, doblers gastats a compte de l'administració pública, per un cost, s'ha dit, de 36.000 euros. Tampoc ajuda, per tant, que vostès encara no hagin anunciat que tornaran aquests doblers.

Què ens diran si al final són condemnats a retornar-los? Llavors, les explicacions ja arribaran massa tard.

Ajuda molt poc que cada vegada que se'ls demana una explicació sobre una irregularitat possible, es posin a la defensiva. Vostès no es poden prendre les acusacions d'irregularitats com si fossin un acudit, perquè, com ja hem vist, després passa el que passa. I les Illes Balears, per desgràcia, són conegudes arreu de l'Estat per tot l'enfilall de casos de corrupció. I això, per desgràcia, els ho hem d'agrair a vostès.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, ganarnos la confianza de los ciudadanos esto es una responsabilidad de todos, y le recuerdo que aquí, ya que usted habla veladamente de financiación de los partidos, aquí el único partido que se ha financiado ilegalmente es el Partido Socialista, le recuerdo el caso Filesa.

(Remor de veus)

Y también le diré que esto de difundir la duda sobre los demás creo que tampoco es aceptable, más le valdría a usted, en todo caso, aclarar el papel tan importante que tuvo en la pasada legislatura cuando, siendo conseller de Presidencia, defendió tan vehementemente el pago de las facturas del caso Camins, probablemente debería usted aclarar por qué tuvo tanto interés.

Muchísimas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 3949/13, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute amb el tercer sector.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 3949/13, relativa a deute amb el tercer sector, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sin ninguna duda la colaboración entre administraciones y entidades es fundamental para ofrecer la mejor atención social a los ciudadanos, para desarrollar acciones y programas que garanticen el bienestar y proporcionen una mejor calidad de vida a las personas mayores, a las personas con discapacidad y a aquellos colectivos que tienen mayores dificultades y están en situación de riesgo de exclusión.

Creo que es obligado destacar la gran labor que realizan los profesionales de estas entidades y el apoyo que suponen no sólo para los usuarios, sino también para sus familias. Si hay algo que de verdad preocupa especialmente a este gobierno son las situaciones de pobreza y exclusión social y las dificultades por las que pasan los colectivos más vulnerables de nuestra sociedad, y buena muestra de ello es que el presupuesto que destina este año 2012 a la Dirección General de Asuntos Sociales es 25,5 millones superior al último presupuesto del pacto para este área, hechos son amores y no buenas razones.

Es muy clara la voluntad de este gobierno de seguir trabajando con las entidades para dar respuesta a las necesidades y demandas sociales y prueba de ello es que se está priorizando el pago de las deudas contraídas con estas entidades a las que la mala gestión anterior obligó a endeudarse y en muchos casos las dejó al borde de la quiebra.

Por todo ello, Sr. Vicepresidente, ¿qué actuaciones está llevando a cabo el Govern de las Illes Balears para hacer efectiva la deuda con las entidades del tercer sector?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, per a aquest govern les entitats socials i el fet social és una de les prioritats màximes des del primer moment, i en aquest sentit pensam que totes les accions que tenim, una part important va adreçada que es pugui millorar en tot el que té a veure amb l'acció social. Una comunitat que vol ser una comunitat pròspera, una comunitat que vol progressar, una comunitat que vol fer les coses ben fetes ha de fer una aposta molt forta, molt forta, repetesc, cap a tot el que té a veure amb acció social.

I en aquest sentit li puc dir que des del primer dia ens reunim cada dia amb ells, perquè el deute que es va deixar, els impagaments que es van deixar en el seu moment eren envoltant quasi dels 9 milions d'euros, 8,8 milions d'euros.

A partir d'aquí les coses han anat fluint, s'ha anat reduint aquest deute de forma cada vegada més progressiva i cada vegada més clara, els pressuposts mostren també una major dedicació a aquest sector. A partir d'aquí, durant l'any 2013 s'han generat obligacions per 15 milions i en canvi hem pagat 18 milions, de manera que hem pogut reduir aquell deute de 8 milions a menys de la meitat.

I la idea és que tinguin aquesta prioritat de forma sistemàtica per poder al nostre desig durant el 2013 de poder fer els pagaments en 60 dies. De qualque manera amb això volem demostrar que la preocupació pel sector social és una preocupació principal d'aquest govern. Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 3954/13, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova taxa aèria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 3954/13, relativa a nova taxa aèria, que formula el diputat Sr. Damià Borràs i Barber del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. En el congrés s'està debatent la modificació de la Llei d'ordenació dels transports terrestres i els diputats del Grup Parlamentari Popular hi han presentat una esmena que s'inventa una nova taxa aèria, que castiga encara més la connectivitat i el turisme.

Sr. Conseller, com valora la nova taxa aèria proposada pel Grup Parlamentari Popular?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, mi valoración no puede ser positiva de ninguna manera, y así se lo hemos hecho saber personalmente a la Sra. Ministra. Y además, desde la Dirección General de Puertos y Aeropuertos se han enviado cartas, se han remitido cuatro cartas en este sentido, a la Secretaría de Estado de Planificación e Infraestructuras, a la Secretaría General de Transportes, al presidente de AENA y a la presidenta de AESA. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Té vostè, Sr. Conseller, una gran vocació epistolar. La Mesa del transport aeri reclama una reducció de les taxes aèries a la meitat. Vostè també demana que les taxes baixin, però ho diu fluixet, amb la boca petita, no sigui que a Madrid el sentin i s'enfadin. El seu director general, el Sr. Deudero, diu ara que els descomptes de les taxes en hivern no han servit de res, misèria i companyia, tant com n'havien bravejat vostè i els portaveus del Grup Popular! El Sr. Middelman fa temps que clama contra les pujades de taxes de la ministra de Foment, de foment de l'AVE, és clar; i Ryanair, Vueling, totes les companyies i tot el sector turístic, tothom clama en el desert, manco vostè que aquí ralla fluixet i a Madrid calla.

El director general d'Air Berlin diu que les taxes poden fer que una companyia sigui rendible o no. En els darrers tres anys han pujat de mitjana un 63%, vet aquí, ara, que els diputats del PP volen crear una taxa per recaptar 20 milions més i mentre la ministra inverteix euros a carretades, milers de milions d'euros al tren a la península, és clar, perquè aquí ni un velló i davalla les tarifes, fa ofertes perquè tothom pugui agafar l'AVE, l'AVE que va amb caramull de turistes cap a les platges de la península gràcies a les rebaixes de la ministra, per Setmana Santa ho hem pogut comprovar, sobretot a Menorca, a Eivissa i a Formentera.

I què fa? Què sol fer el conseller de Turisme quan hi ha un problema? Mira cap a una altra banda, parla de l'herència i diu que ell és el millor, ataca i ridiculitza l'oposició amb una prepotència impostada i pretén fins i tot negar-li el dret a la paraula, com ha fet a vegades, com si fóssim a Ràdio Calvià i no al Parlament. Només que dediqués a defensar el transport i (...) al turisme un 10% de l'energia que gasta a exhibir la seva habitual suficiència intel·lectual segur que ens aniria molt millor.

El problema no és l'oposició, Sr. Conseller, el problema és vostè i els seus arguments i les seves estadístiques malabars d'*Alícia en el país de les meravelles*, travessi el mirall, deixi fer el mirall i vengui a la realitat, el problema no és l'oposició, sinó la seva incapacitat perquè a Madrid li facin cas. Si a Madrid els va com va, què deu pintar el Sr. Bauzá a Brussel·les per fer-hi tantes anades i vingudes o és que fugiu el Sr. Bauzá també de la realitat?

Rectifiquin, encara hi són a temps. Demanin que el Sr. Rajoy no els prengui més pel *pito del sereno*. Aturin la nova taxa, els prenen, si no, pel *pito del sereno* a vostès i de rebot a tots els ciutadans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat, gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, yo no he dicho en ningún momento, lo ha repetido usted en varias ocasiones, que el problema sea la oposición, la oposición era el problema cuando estaba gobernando. La oposición está muy bien en su sitio en estos momentos.

Aparte de... nosotros, de lógicamente haber hecho esas quejas, su persistencia me obliga a recordarle que ustedes, aparte de subir las tasas, aparte de subir las tasas cuando gobernaban en el Gobierno central no reunieron nunca el Comité de Coordinación Aeroportuaria, no lo crearon mejor dicho, no reunieron el Comité de Cogestión Aeroportuaria, no constituyeron los comités de rutas, no declararon ninguna OSP, nosotros ya llevamos dos, pagaron 5,5 millones de euros a determinadas aerolíneas en convenios de dudosa legalidad que están siendo investigados por la Unión Europea y en cuanto a las tasas, no nos dé lecciones de tasas, por favor, porque ustedes subieron las tasas.

Le voy a poner algunos ejemplos: el 25 de julio de 2008 se empieza a aplicar una tasa adicional a cada pasajero embarcado para cubrir los costes de adaptación y operación, esta tasa representa un incremento medio superior al 10% de las tasas aplicadas a los pasajeros hasta ese momento, 25 de julio de 2008. Enero de 2009, aparecen dos nuevas tasas, un recargo en las tasas de aterrizaje por clasificación acústica de las aeronaves y una tasa de seguridad, lo que supone un aumento del 3% en las tasas aplicadas a las aeronaves y el 5% a los pasajeros, siendo el aumento a los pasajeros en vuelos entre islas cercano al 16%. Esto enero de 2009. Enero del 2011, todavía estaban ustedes. Las tarifas de *handling* suben un 2,20% y las de pasajeros más de un 10% en destinos nacionales y un 6% en internacionales. Nosotros nos hemos quejado, habló usted de esta tradición epistolar y ¿cuál es su tradición?, ¿qué tradición tenían ustedes?, ¿qué hicieron ustedes mientras el Sr. Zapatero subía las tasas? Nada, no abrieron la boca, no hicieron absolutamente nada. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 3955/13, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'habitatge social.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 3955/13, relativa a política d'habitatge social, que formula el Sr. Jaume Carbonero i Malberti del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. CARBONERO I MALBERTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el 10 d'abril de 2013 es va publicar el Pla estatal d'habitatge 2013-2016, per altra part el Projecte de llei de mesures de flexibilització i foment del mercat de lloguer d'habitatges ha estat esmenat pel grup del Partit Popular al Senat amb la intenció d'eliminar la subsidiarietat al préstec qualificat d'habitatges protegits de lloguer dels plans anteriors i eliminar també la renda bàsica d'emancipació.

Quina és la seva opinió?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la nostra opinió és que en els moments actuals i ja des de fa uns anys en la situació en què estam on hi ha molt d'habitatge acabat, un estoc d'habitatge nou acabat i que no hi ha manera que es pugui col·locar al mercat a causa de les restriccions també que tenim bancàries, idè, creim que aquest nou pla d'habitatge que fomenta el lloguer de l'habitatge és el millor que es pot fer, és a dir, fomentar totalment i absolutament l'habitatge, anar cap al fet que les capes més dèbils, les que pateixen més en aquest moment puguin almenys tenir un habitatge, com diu la Constitució, un habitatge digne on poder viure. Per tant, crec que està orientat, ben orientat pel que són ara els moments que vivim.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, tot això que vostè diu realment no configura el pla estatal. El pla estatal aprovat i ara corregit pel projecte de llei esmenat i esmenat configuren un panorama desolador per a la política d'habitatge social, per a la política de lloguer d'habitatge social; es redueixen les ajudes al lloguer i a rehabilitació i es dificulta molt el seu accés en relació amb el pla anterior; desapareixen el promotor privat d'HPO en clara contradicció amb les reserves de sol obligatòries per habitatge d'HPO contingudes a la Llei del sòl estatal i la seva llei 7/2012, i aquesta esmena del PP al Senat desmunta les empreses públiques i privades dedicades a la promoció d'edificis d'habitatges protegits de lloguer i suprimeix la renda bàsica d'emancipació per als joves que la tenien reconeguda i des de fa anys la cobraven. És un atac frontal a les empreses de lloguer socials i als joves, col·lectius que comptaven amb aquests subsidis per als seus projectes socials i vitals i que ara, de manera sobtada, vostès retallen.

Retirin aquesta esmena, retirin-la, afecta de manera brutal la política de lloguer social i representa a més una nova baixada, una nova retallada de milions d'euros d'aportació econòmica de l'Estat a la nostra comunitat autònoma.

Quants d'afectats més i quants de doblers menys, Sr. Conseller? Avui és la festa del llibre, ja s'ha dit, i li vull fer una recomanació, Tony Judt, escriptor i pensador britànic va escriure fa uns anys un text que avui és plenament vigent *Algo va mal*, i li deix una cita d'aquest llibre per si la vol anar pensant: "Hemos sustituido utilidad pública por comercio sin límite y no esperamos de nuestros líderes aspiraciones mayores". Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carbonero, crec que precisament el que pretén aquest pla estatal d'habitatge és que la gent que més dificultats té hi pugui accedir, de fet, fins i tot es limita, quan has de donar una subvenció de lloguer, es limiten fins i tot aquells lloguers elevats perquè és on no hi pot accedir gent que tal vegada té doblers. Per tant, què es pretén?, concentrar damunt les capes que més malament ho passen i que menys disponibilitat tenen idò que puguin tenir aquest accés.

Crec que el sentiment, a més totalment compartit per tothom en aquests moments, és que s'ha de fer tot el possible perquè aquesta gent, la que ho passa malament, sigui la que pugui tenir aquestes ajudes que hi hagi dins el pla d'habitatge. No li he de negar que la situació és molt complicada i que els doblers possiblement sempre podrien ser més dels que s'hi destinin, tant en l'àmbit de l'Estat espanyol, com en l'àmbit d'aquí de Balears, sense cap dubte, la situació que tenim i la que ens hem trobat, idò, vostè la coneix perfectament i sap que no és la més agradable de totes, però que l'hem de passar així com puguem.

Creim que el pla estatal, que a més no... hi ha un projecte de llei de rehabilitació i regeneració, el Pla estatal de foment del lloguer d'habitatges, un projecte de llei de mesures de flexibilització i foment, és a dir, crec que entre tot sortirà un conjunt de normes que afavorirà que la gent, com dic, que té més necessitat no es quedi sense habitatge. Que possiblement es podria fer millor o d'una altra manera?, és possible, però jo sincerament crec que en aquests moments, idò crec que és el que es pot fer, en altres moments i vostès quan ho tenien varen parlar de 14.000 habitatges, 6.000 de nous, (...) en vies de rehabilitació, de 14.000 es quedaren en 600 i de 6.000 habitatges nous, 300 a Mallorca i 80 a Menorca, vull dir, estic segur que vostè hagués intentat fer molt més, però les circumstàncies el degueren deixar a no poder arribar on volia, amb aquesta circumstància també ens hi devem trobar també un poquet tots. Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 3940/13, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a ajuts 2012 per a la població més vulnerable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 3940/13, relativa a ajuts 2012 per a la població més vulnerable, que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes, Sr. Conseller de Salut, Família i Benestar Social, consideram que un objectiu del Govern és cobrir les necessitats bàsiques de la població i que una de les necessitats bàsiques de la població és l'alimentació.

Les dades de la nostra comunitat autònoma ens indiquen que hi ha famílies que tenen dificultats per poder accedir de manera normalitzada a l'alimentació, 9.000 famílies que depenen de la pensió dels seus padrins, 30.000 famílies que no reben cap tipus d'ajuda, un 36% de menors en situació de risc, les entitats ens diuen que el perfil del demandant de serveis socials està canviant, que el perfil de les persones que necessitaven ajudes per la bossa d'aliments està canviant, de persones que abans no tenien xarxa familiar ni xarxa social ara la donen a famílies que sí tenen aquesta xarxa familiar i social, però que ja està absolutament desgastada, i són les ONG les que cobreixen aquesta necessitat, la societat civil i les ONG que estan garantint que la gent mengi, que molta gent mengi cada dia.

La nostra pregunta és: l'any 2012, quina ajuda econòmica va donar el Govern a aquestes ONG?, perquè s'han publicat totes les subvencions i ajudes econòmiques del Govern de les Illes Balears l'any 2012 i no hem trobat cap ajuda econòmica a aquestes entitats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Santiago, compartim totalment el diagnòstic que vostè ha fet de l'evolució de la pobresa en aquestes illes i de la situació i les xifres que vostè ha manifestat. Aquest govern el que fa -i en una pregunta anterior ho ha contestat el vicepresident econòmic- és intentar donar la viabilitat a aquelles empreses, aquelles ONG i aquella gent que estava pendent de rebre les subvencions que se li havien promès mitjançant el pagament d'allò que uns altres havien compromès.

També aquest govern es va presentar a les eleccions dient que cada administració havia de tenir la seva funció i el que feim en aquests moments, i vostè bé ho coneix perquè vàrem acceptar una esmena al pressupost és incrementar la renda mínima d'inserció i el pla de prestacions bàsiques per tal que els consells i els ajuntaments disposin de més quantitat de doblers a l'hora de poder afrontar aquesta situació a la qual feia referència.

A més, vull aprofitar per agrair a totes aquelles entitats, Càritas, Banc d'Aliments, Mallorca sense Fam, els caputxins, Zaqueo i totes aquelles altres que aguanten en primera línia tota aquesta tensió per tal que la situació no sigui tan insostenible com la que tenen en aquells moments.

A més, vull fer referència al fet que aquest govern també mitjançant la Conselleria d'Agricultura el que fa és intentar promocionar que les empreses agroalimentaris millorin la donació de matèria primera i s'incrementi per tal que hi puguin fer front.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Zero euros, vostè m'ho acaba de confirmar, zero euros a les entitats que distribueixen alimentació a la població més vulnerable. M'ho acaba de confirmar. No li demanam que els doni les gràcies. Li demanam que els doni pressupost d'aquesta comunitat autònoma, pressupost que és de tots.

A la mateixa llista que hi ha zero euros per a aquestes entitats, hi ha 60.000 per al Trofeo Princesa Sofía, 60.000 euros per a les regates de la Copa del Rei i zero euros per a entitats a les quals vostè avui dóna les gràcies.

El Sr. Vicepresident es deu reunir cada dia amb les entitats, per vostè no es reuneix amb cap, des que hi ha el Govern del Partit Popular no ha convocat el Consell d'Ètica, no ha convocat el Consell de necessitats socials, tots compostat per entitats i especialistes que li assenyalarien la necessitat de fer feina en aquest sector. Vostè té una responsabilitat d'emergència, estam davant una situació d'emergència i el Govern de les Illes Balears té la competència en emergències. Estam molt prop de l'estiu, confiam que no ens tornarà empegueir aquest govern i no donarà 120.000 euros a regatistes d'èlit i zero euros a les entitats que reparteixen alimentació.

L'any 2013 canviïn, menys festes de blanc i més prop de les entitats que ajuden la gent. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Crec que vostè que ha estat quatre anys consellera de Benestar Social va saber les competències que li eren pròpies i les que no li eren pròpies.

L'article 70.4 de l'Estatut d'Autonomia diu que les competències pròpies dels consells són aquelles polítiques d'atenció a les persones i als col·lectius en situació de pobresa o necessitat social i les tasques del Govern de les Illes Balears són de supervisió i control d'aquestes. Per tant, el que feim és col·laborar amb els consells i reunir-nos conjuntament amb ells per tal que es puguin canalitzar les millors maneres d'atenció.

Per tant, vostè, Sra. Santiago, crec que de l'estudi d'aquest estatut d'autonomia en el que estarem d'acord tots dos és en la impagable funció que duen a terme aquestes associacions i que el consell tant de Mallorca que té 400 usuaris dels seus... sí, sí, no, no, el consell té 400 usuaris... dels llocs.... zero euros, zero euros, zero euros, Sra. Santiago, són competències pròpies dels consells i per tant, el que li vull dir i li vull deixar ben clar és que el Govern està al seu costat.

I.8) Pregunta RGE núm. 3951/13, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cardiòleg a l'hospital de Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 3951/13, relativa a cardiòleg a l'Hospital de Formentera, que formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia, des de l'any 2007 l'illa de Formentera disposa d'un hospital propi, un centre hospitalari modern construït pel Govern del Partit Popular i que atén una població de referència de més de 9.000 habitants. Ara, els serveis sanitaris que ofereix aquest centre es veuen incrementats amb un servei nou. Per primera vegada, Formentera disposarà d'un servei de cardiologia que millorarà considerablement l'oferta i la qualitat assistencial per als ciutadans d'aquesta illa.

Això és possible perquè el Servei de Cardiologia de l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera des del començament del 2012 ha experimentat notables millores, millores que han aconseguit una reducció de les visites dels pacients als centres hospitalaris, de la demora de les proves, de les llistes d'espera i dels ingressos. Sr. Conseller de Salut, li demanam si ens pot explicar com serà el funcionament d'aquest servei de cardiologia a l'illa de Formentera i també quina és la seva opinió al respecte.

Nosaltres, els diputats i les diputades del Grup Parlamentari Popular, el felicitem per aquesta nova passa tan positiva per a totes les persones que resideixen a la pititusa menor, també agraïm al Govern la sensibilitat que mostra per millorar contínuament la qualitat assistencial dels pobles balears que tenen més dificultats per rebre atenció sanitària per la seva ubicació geogràfica. Li agraïm, per exemple que en el municipi de Sant Joan de Labritja puguem disposar per segon any consecutiu d'un servei d'ambulància durant tota la temporada d'estiu i ara també aquest nou servei de cardiologia a Formentera. Aquestes ja eren dues reivindicacions dels habitants d'aquests indrets que no varen ser escoltades durant la passada legislatura, llavors eren prioritàries altres qüestions com per exemple fer obsequis inexplicables a la concessionària de Son Espases i d'altres similars igual d'importants per a l'interès general i ara, a pesar de les dificultats econòmiques, sí que s'han posat en marxa.

La realitat mostra que hi ha polítics que parlen cada dia de defensar les persones i llavors n'hi ha d'altres que treballen i actuen per millorar la vida de les persones. Ens satisfà que ara ens governin aquests.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, d'acord amb l'estudi que es va fer de l'atenció sanitària a les illes d'Eivissa i Formentera l'any 2011, a finals de 2011, es va veure que les consultes de cardiologia que es desenvolupaven a l'Hospital de Can Misses eren superiors en un 5% els pacients que provenien de Formentera.

Per tant, aquest mes d'abril s'ha desenvolupat la primera consulta d'un cardiòleg a l'Hospital de Formentera per tal que els pacients de Formentera que representaven un pes important no s'hagin de desplaçar a l'illa d'Eivissa i puguin tenir consultes pròpies de cardiologia d'alta resolució amb proves complementàries com a ecocardiograma, proves d'esforç i d'altres, seguiment dels pacients amb patologies cardíaques i la incorporació progressiva dels pacients amb patologies cròniques que fins ara havien de desplaçar-se a Eivissa.

Això el que dona és un major benestar i una menor molèstia per part d'aquells ciutadans de l'illa de Formentera que per una consulta mèdica havien d'agafar la barca, traslladar-se a Eivissa i passar gairebé tot un matí o gairebé tot el dia per tal de ser atesos a la consulta de l'especialista. El que feim és emprendre mesures d'eficiència, desplaçar cada quinze dies el cardiòleg quan l'agenda així ho necessita i que rebin atenció a la seva illa.

Per tant, ho valoram molt positivament i continuarem fent feina en aquesta línia.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 3948/13, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta de l'EBAP per a la formació del professorat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 3948/13, relativa a oferta de l'EBAP per a la formació del professorat, que formula el Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÀ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En el món d'avui, les transformacions científiques, econòmiques i socials, els canvis paradigmàtics i fins i tot l'actualització de la normativa educativa, tenen el seu reflex a les aules i es donen a una velocitat tal que el coneixement professional es desactualitza cada vegada amb més facilitat. La formació permanent és un dret, però també és un deure del professorat i no ha de ser vist com una tasca addicional, sinó com una part implícita i necessària de la professió. Per tal de donar resposta a aquesta afirmació, les administracions públiques han de dissenyar plans de formació centrats en la necessitat de formació dels docents, amb el propòsit de centrar la programació d'aquestes activitats a les exigències per a la seva activitat professional.

En el marc estratègic d'educació i formació 2020 per a la cooperació europea i també de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats del Govern de les Illes Balears, un dels objectius és la millora de la qualitat i l'eficiència de l'educació i la formació. Aquest marc recomana continuar amb el treball relatiu a l'aprenentatge de llengües estrangeres, que implica a més de les mateixes competències de la comunicació en llengua materna, expressar i interpretar conceptes, pensaments, sentiments, fets i opinions de forma oral i escrita, interactuar lingüísticament d'una manera adequada i creativa en tots els contextos socials i culturals i la mediació i la comprensió intercultural.

També es posa èmfasi en la necessitat de promoure la creativitat i la innovació, mitjançant el desenvolupament de mètodes específics d'ensenyament, aprenentatge, que incloguin les eines TIC. Aquestes dues línies han de ser prioritàries totes dues en tots els plans de formació del professorat i donar resposta a les necessitats sentides per aquest. La Conselleria d'Administracions Públiques i la d'Educació, Cultura i Universitats, en un gest de coordinació i d'esforç a elogiar, han signat un acord per oferir cursos de formació al professorat de la comunitat autònoma. Per últim, volia destacar el compromís adquirit en el seu compliment per part de la conselleria i que van fer en aquesta cambra en data del 12 de març.

Sr. Conseller, quina és l'oferta de l'Escola Balear d'Administracions Públiques, en coordinació amb el Servei de formació permanent del professorat per a la formació del professorat de la nostra comunitat i com es durà a terme? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, la signatura d'aquest conveni arran d'unes conversacions entre el conseller d'Administracions Públiques i la directora de l'EBAP i nosaltres mateixos, l'equip del Servei de formació permanent de professorat, varem detectar que fins ara l'EBAP, l'Escola Balear d'Administracions Públiques, tenia realment dins les seves tasques també una part que seria raonable que estigués relacionada amb tot allò que fan els funcionaris docents de la comunitat autònoma.

En moments en què hem de fer el màxim per optimitzar aquests recursos, varem pensar que era una bona idea que part dels centres de formació de professorat, jo diria que de tota la vida, els que ja ens varen transferir des del Ministeri d'Educació en seu temps, a part d'aquests centres, seria bo també augmentar la capacitat de poder formar professorat en aquests temps en què ho volem fer especialment dins l'àmbit de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació i d'ensenyament de llengües, especialment de llengua estrangera. Per això, varem signar un conveni que permetrà la col·laboració directa de les dues institucions, la Direcció General d'Ordenació i Formació, que té entre les seves atribucions la formació permanent del professorat i l'EBAP com a escola de formació dins l'àmbit general de l'administració pública, però també del funcionari docent.

Per tant, allò que es farà serà: col·laborar amb programes conjunts de formació; utilitzar locals conjunts, tant de formació de professorat propis d'educació, com del propi EBAP; coordinar també que aquests cursos tinguin evidentment el reconeixement per part de formació de professorat. En una paraula, optimitzar, aconseguir que tots els recursos de què disposam en aquesta comunitat autònoma, en aquest cas per formar professorat, també incloguin l'oferta de l'EBAP.

Ens pareix realment positiu, ens pareix que tots els esforços que facem en temps de dificultats pressupostàries per optimitzar la capacitat d'arribar a tot tipus de cursos presencials, semipresencials o a distància seran bons per actualitzar especialment en aquests moments en què més ho necessitam, la formació del professorat.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 3945/13, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum Turisme i Art.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 3945/13, relativa a Fòrum turisme i art que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats. La globalització ha comportat l'aparició de noves destinacions i noves formes de concebre el turisme, clients més experts i més exigents, amb capacitat per opinar i recomanar, així com l'aplicació domèstic i l'ús quotidià de les noves tecnologies i els canvis en la motivació dels passatgers, que fan necessària la reinvençió de les destinacions turístiques per mantenir el seu lideratge i competitivitat.

La Conselleria de Turisme i Esports, conscient d'aquesta realitat, desenvolupa la creació de nous productes turístics, com ara salut, naturalesa, gastronomia, esports, oci i (...), que permetran revaloritzar la destinació balear, augmentar la seva competitivitat i aconseguir un nou model turístic basat en la qualitat, la sostenibilitat, la conservació mediambiental, la diversitat i l'especialització, per tal de disposar d'una oferta diferenciada i desestacionalitzadora.

A principis d'abril, va ser inaugurat al Caixaforum, el I Fòrum de turisme i art contemporani que es celebra a Balears, per intercanviar experiències, informació i coneixements que permetin la nostra destinació posicionar-se davant els mercats emissors, com a referents de les principals manifestacions artístiques de la conca mediterrània. Aquest fòrum ha estat un nou exemple de participació, cooperació i col·laboració públicoprivada per aportar al nostre destí un valor afegit que generi turisme.

Sr. Conseller de Turisme i Esports, quina és la seva valoració respecte del mencionat Fòrum de turisme i art?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, siguiendo el Plan integral de turismo de las Islas Baleares, que establece que se tiene que dar una importancia en dicho plan al turismo cultural como producto a promocionar, el día 5 de abril tuvo lugar este I Foro de turismo y arte contemporáneo de las Islas Baleares y el fin de semana siguiente tuvo lugar una edición de la Palma Art Brunch.

Los objetivos del foro fueron diversos, fomentar nuevos segmentos turísticos de mercado que atraigan nuevos públicos al destino, posicionar las islas como un referente de las principales manifestaciones artísticas tradicionales y contemporáneas del Mediterráneo, crear una nueva oferta turística especializada, favorecer y aumentar el grado de conocimiento del turismo cultural, promocionar el turismo cultural como estrategia de promoción del destino, favorecer actividades comerciales de promoción y comercialización dentro del sector cultural, dar a conocer este segmento de mercado como importante elemento diferenciador de la oferta turística global y reconocer la labor de los profesionales del mundo cultural de las Islas Baleares.

En cuanto al programa tuvo dos mesas principales. Una, es como gestionar la oferta cultural para su promoción. Y la otra, cómo transforma el arte contemporáneo una ciudad, cómo se puede utilizar ese arte para transformar una ciudad. El foro contó con la asistencia de 129 personas, 21 del sector público, 108 del mundo empresarial y con la presencia de destacadas personalidades del mundo del arte, como el artista Lawrence Carroll, la galerista Laura Trisorio, el director del Museo de Arte Moderno de Edimburgo, Walter Smerling, o la directora de la Dublin City Center Gallery, Barbara Dawson.

Las conclusiones del foro fueron realmente interesantes y algunas de ellas fueron las siguientes: es necesario involucrar a todos los sectores e incorporar nuevas tecnologías, es necesario promover los recursos existentes y una oferta común cultural de las Islas Baleares; es necesario formar a los guías turísticos en temas culturales y artísticos; hace falta tener proyectos sólidos, perdurables en el tiempo y una buena planificación. Es necesario educar y atraer a la población para que el público se vuelque en un centro artístico. Es necesaria la colaboración de las instituciones. Los proyectos artísticos proporcionan una atmósfera artística al destino que favorece el turismo cultural en cualquier época del año. Es aconsejable realizar proyectos privados en espacios públicos. Los artistas locales atraen muchas visitas a la ciudad. La cultura, la innovación y la creación son fundamentales para la economía. Y las islas se presentan como un escenario perfecto para el arte en la calle, lo cual genera un gran número de visitantes.

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 3950/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial en matèria d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 3950/13, relativa a Conferència sectorial en matèria d'ocupació que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vostè, Sr. Vicepresident, parla sempre que el gran repte d'aquest Govern ha estat passar del caos al cosmos. I el més curiós és que els mateixos responsables d'aquella gestió se'n riuen, ni tan sols acoten el cap. I si hem de posar un exemple concret de com en un temps rècord es pot, no tan sols superar una nefasta gestió, sinó fins i tot ser un exemple a nivell estatal de superació d'objectius i complements d'indicadors, aquest exemple és el SOIB.

Aquest govern va heretar un SOIB que tenia 38 milions d'euros bloquejats a Europa, més de 1.000 expedients sense fiscalitzar, deutes de 13 milions d'euros en centres de formació del 2008, 2009 i 2010; 5,7 milions d'euros de deute amb l'Ajuntament de Palma o 9,7 milions a la resta d'ajuntaments: el caos. Una entitat com el SOIB que principalment depèn de fons externs, a qui la Unió Europea li havia retirat la confiança, sent l'única comunitat autònoma en tot Espanya en què perillaven aquests fons.

I en menys de dos anys posen en marxa una estratègia que s'anticipa als objectius del Decret 4/2013: certificats de professionalitat, el 85% dels cursos del SOIB ho són; inserció dels joves, 50% de places destinades a aquest col·lectiu; foment de l'esperit emprenedor, ICAPE i certificats de microempresa; formació en idiomes amb demanda real, incorporació del rus per primera vegada; posar l'accent en allò que marcaria posteriorment el decret, orientació i formació.

Per això el felicitem i per la seva tasca, ja que no només fa més amb menys, més cursos amb menys pressupost, sinó que ho fan millor. Fer les coses bé té a més el reconeixement i el més important, un benefici directe per al pressupost d'aquesta comunitat autònoma. Quina diferència!, quan els organismes externs ens negaven la confiança que ara ens premien. Quina diferència!, quan perillava el finançament, que ara es veu incrementat. Quina diferència!, quan lideràvem les llistes de l'atur i la destrucció d'ocupació en aquesta comunitat autònoma i ara lideram la recuperació del mercat de treball. Quina diferència! Del caos al cosmos.

Vostès estan en el bon camí i n'hi haurà que d'aquí dos anys que encara es demanaran per què les Balears hem millorat. Per això li demanam, Sr. Conseller, quina valoració fa de la Conferència Sectorial a la que va assistir sobre ocupació el passat 11 d'abril?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. La valoració ha de ser necessàriament positiva, perquè efectivament, tot el que vostè ha dit és així. Si alguna cosa s'estava fent malament en aquest país eren les polítiques actives, la implantació de les polítiques actives de cara a l'ocupació. De cada vegada se dedicaven més recursos a mesura que augmentava més l'atur. De qualque manera s'havia de trencar aquella dinàmica que ha fet que el conjunt d'Espanya, escolti bé, el conjunt d'Espanya 30.000 milions s'hagin dedicat en els darrers anys a promoció de polítiques actives, quan la desocupació augmentava en 3 milions d'aturats. Alguna cosa s'estava fent clarament malament.

I en aquest sentit jo crec que Balears va ser pionera en posar en marxa un pla que triés els objectius, les polítiques que realment funcionaven i deixar de banda aquelles que l'únic que feien era omplir un titular, l'únic que feien que era que algú es posàs una medalla de cara a la galeria, perquè no era. Això ha estat reconegut a nivell nacional i de tal manera que fins i tot a nivell nacional, a partir d'ara s'encetarà un sistema de repartiment de fons que serà en funció dels objectius. L'any 2013 el 90% encara funcionarà de forma tradicional, però el 10% del fons seran destinats a complir objectius d'ocupabilitat i ocupació.

I en aquest sentit a Balears estam fent les coses bé, perquè de fet ja ens ha permès tenir més pressupost per a l'any que ve i més d'aquell repartiment general. Però és que a partir del 2014, el 60% serà de forma tradicional, com fins ara, mentre que el 40% serà per objectius, repartit entre un 25 i un 15% per a matèries concretes, per a matèries que siguin objectiu del moment i altres que vagin a objectius estructurals.

Jo crec que és una reforma importantíssima d'implementar les polítiques actives d'ocupació, que tenen a veure amb allò que hem explicat en moltes ocasions, que realment hi ha d'haver unes transformacions més de caire general, més entrellaçades entre elles i no tant a determinats assumptes que en moltes ocasions, ja dic, l'única missió que tenien era omplir un titular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 3943/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord de les principals cooperatives de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta RGE núm. 3943/13, relativa a acords de les principals cooperatives de Menorca, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Els consells rectors de les dues principals cooperatives agràries de Menorca, acaben de posar les bases per incrementar la seva col·laboració i impulsar actuacions que portin sinèrgies en el sector primari.

Coinga i la Cooperativa del Camp de Menorca, resultat de la fusió de les cooperatives Sant Guillem de Ciutadella i Sant Llorenç d'Alaior, representen el 90% de les explotacions agrícoles ramaderes amb més de 700 socis. L'acord a què han arribat persegueix un únic objectiu, garantir la continuïtat i la supervivència del camp de Menorca. En uns moments de dificultats per als llocs i per als seus professionals, quan augmenten els costos i en canvi, disminueixen els preus que cobren per als seus productes, és precís incrementar les rendes per aconseguir unes finques agràries rendibles i a la vegada sostenibles.

El gran repte del camp de Menorca consisteix a millorar la comercialització i obrir-se cap a nous mercats, en la línia del Pla de suport a promoció del formatge menorquí amb denominació d'origen que ha presentat el consell insular i que compta amb una dotació econòmica de 400.000 euros. El sector primari ha rebut amb satisfacció, però també diria que a la vegada amb una certa expectació aquest acord de les dues principals cooperatives agràries de Menorca.

Per tant, Sr. Conseller, quina és la valoració que fa la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient i considera que açò afavorirà la comercialització dels productes del camp de Menorca? Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, sense cap dubte que sí, aquesta manera d'actuar ha d'afavorir l'agricultura i la ramaderia a l'illa de Menorca. Jo crec que hauríem de començar per dir que..., ho ha esmentat vostè, que fa un seguit de mesos ja es va començar allò que ser la primera gran unió de cooperatives a Menorca, la cooperativa de Sant Guillem i Santa Escolàstica amb la d'Alaior, la de Sant Llorenç. Es varen ajuntar dues cooperatives que realment treballaven sobretot en la compra d'ímputs, la compra de pinsos, adobs, etc., per als pagesos. I amb la unió el que varen fer, a part de concentrar encara més la demanda dels productes, anar cap una comercialització amb una tenda que hi ha a Alaior i que comença a funcionar bé i amb franquícies que es plantejaven fer. Jo he tengut l'oportunitat d'asseure'm amb ells en diverses ocasions i la veritat és que aquest esperit emprenedor i sobretot, com diuen ells, decidits a canviar el rumb, era important fer-ho. Menorca té una saviesa amb tot allò que està relacionat amb el formatge que no es pot perdre. I durant uns anys tal vegada va quedar un poc pendent que el món l'arrossegàs. Des de fa uns anys això està canviant i es veu amb aquesta manera d'actuar d'aquestes dues cooperatives que inicialment es varen ajuntar i que ara ajunten esforços també amb Coinga, empreses amb una solera total i absoluta, empreses capdavanteres en les seves respectives coses. Coinga no importa descobrir res, uns formatges que són presents pràcticament a tot el món. Ara es tracta de concentrar més. Concentrar per una part esforços a l'hora de comprar, no és el mateix comprar 100 quilos del que sigui, a comprar-ne 1.000. Per tant, concentram el poder de compra i després concentram també l'actuació de venda. Concentrar oferta per arribar als mercats.

Crec que aquest és el camí a seguir, n'hem parlat moltes vegades amb tothom i m'alegr que a Menorca hagin agafat aquest esperit. Des de la conselleria, ho saben ells, que estarem en tot allò que és el Pla de desenvolupament rural, normatives, ajudant-los. Tenim en marxa la Llei agrària de les Illes Balears, on a part de fomentar que puguem vendre els productes a les explotacions, volem fomentar aquestes concentracions i aquestes possibilitats, donar un bot molt més gros i exportar productes, en aquest cas el formatge de Menorca que està valorat a tot el món.

Per tant, enhorabona i a continuar treballant. Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 3947/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Diada de protecció civil.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta RGE núm. 3947/13, relativa a Diada de Protecció Civil que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, en uns moments com els actuals, en els quals vivim i patim una forta crisi econòmica, els ciutadans ens demanen seny a l'hora de gestionar els recursos públics.

Les polítiques de racionalització que vostès han posat en marxa des del Govern no són necessàriament incompatibles que es puguin fer actuacions, el Govern pugui fer aquelles activitats i tota aquella gestió, per part de l'administració pública. Amb això demostram que no és necessari incrementar la despesa pública per tal de fer actes, com va ser la Diada de Protecció Civil que es va realitzar recentment, important, a més, aquesta diada pel fet i pel que simbolitza la protecció civil, les emergències, tot un grapat de voluntaris i de personal qualificat que fa feina per tal d'evitar que els ciutadans de les Illes Balears tenguem problemes.

Ens agradaria saber de quina manera han participat, Sr. Conseller, en aquesta diada i si aquesta diada ha tengut la participació activa de la societat civil. Aquesta celebració, sense cap dubte, xoca amb aquelles celebracions fetes pel Govern del pacte a les quals es feien uns veritables malbarataments de doblers públics, no és necessari convidar tothom, pagar importants quantitats de doblers públics ni malbaratar els recursos públics per tal de fer una celebració d'aquestes característiques.

Per aquests motius ens agradaria, Sr. Gornés, que ens valori la celebració de la Diada de Protecció Civil i si aquesta ha suposat o no una despesa important per a la comunitat autònoma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat. La veritat és que tal vegada anomenar diada a aquesta jornada és un poc agosarat ja que en realitat es va tractar d'una jornada amb l'única pretensió d'agrair el gran treball de les agrupacions i dels voluntaris a l'àmbit de les emergències.

Aquesta jornada es va gestar a petició d'aquests col·lectius i les despeses han anat a càrrec dels participants, unes 250 persones d'una vintena d'agrupacions en un espai cedit per l'Ajuntament de Lloret de Vistalegre. Ens agradaria poder participar d'una altra forma en aquestes trobades, però, com ha dit vostè, la veritat és que les possibilitats econòmiques ens ho impedeixen, tal i com ho vaig comunicar el dia de la jornada personalment als diferents caps de les agrupacions.

El que sí li puc dir és que li puc assegurar que no disposam dels més de 48.000 euros, gairebé uns 8 milions de pessetes, que el desembre de 2010, si malament no ho record, la crisi estava en plena vigència, la conselleria de la qual avui som titular va destinar a una diada que va durar tot un cap de setmana a l'illa d'Eivissa. En aquella ocasió més de 300 voluntaris de Mallorca, Menorca i Formentera es varen desplaçar fins a l'illa d'Eivissa, amb els seus acompanyants, allotjament i desplaçaments inclosos. Es va enviar l'helicòpter d'emergències per tal de mostrar-lo allà, aquest helicòpter que se'ns critica que no puguem pagar els 800.000 euros que costa anualment, i per fer-ho inoblidable, segons consta en aquest grapat de factures, un grapat important de factures, es varen repartir més de 600 samarretes i es varen lliurar de l'ordre de 50 plaques commemoratives als gairebé 500 assistents a aquesta jornada: 48.580 euros, 48.580 euros exactament, per agrair la tasca dels voluntaris, dels caps de les diferents agrupacions, uns doblers que segurament haurien tengut un millor profit en mans de les agrupacions amb elements que realment haguessin servit per fer més segura la seva intervenció en les diferents emergències, i no en coses...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, gràcies.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

... que no tenen molta utilitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 3944/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regularització de fondeigs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 3944/13, relativa a regularització de fondeigs, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sra. Presidenta. Quiero volver a destacar que la actividad marítima y sus instalaciones son esenciales para nuestra comunidad, cubriendo las diversas necesidades tanto de residentes como de visitantes, generando en sí un importante sector productivo propio. Recordemos que en nuestra comunidad conviven instalaciones portuarias dependientes del Estado junto a las instalaciones que dependen de la comunidad autónoma, gestionadas por el ente Ports. Lamentablemente, la pasada legislatura no fueron conscientes de su estratégica importancia, como incluso les acusó el propio sector. La dejadez y la inactividad fueron la pauta común, eso sí, generaron una fuerte deuda lastrando el ente gestor Ports, entre otros motivos por la caída de ingresos y el aumento en gastos corrientes de personal. Eran unos grandes gestores.

En cambio, este govern, soy consciente de ello, ha puesto en marcha efectivas iniciativas al respecto, como la optimización de recursos en Ports, convenios de colaboración con ayuntamientos, retirada de embarcaciones abandonadas en zonas portuarias, reformas de (...) de nuestra ley de puertos, impulso a la llegada de cruceros, mejora de las instalaciones portuarias y de su seguridad, actualización de tasas portuarias y la reordenación de instalaciones portuarias que han permitido mover y agilizar necesariamente la lista de espera de amarres. El cambio es muy claro.

Mención aparte requiere por su importancia, más de cara a las temporadas de verano con una mayor presencia de embarcaciones y público en general, la pionera iniciativa puesta en marcha por el ente Ports de regularización de los fondeos en las zonas adyacentes a las instalaciones náuticas portuarias, histórica petición del sector que incluso le efectuaron al conseller y que no se había llevado a cabo nunca anteriormente en nuestra comunidad con las buenas consecuencias que todo ello genera.

Por todo ello, ante esta importante y pionera iniciativa, Sr. Conseller de Turismo y Deportes, le pregunto, ¿qué actuaciones de regularización de fondeos en las zonas portuarias se están llevando a cabo por parte de Port de les Illes Balears? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, desde el inicio de la legislatura se puso en marcha un plan para las zonas colindantes con los puertos de la comunidad autónoma con la intención clara de regularizar la masificación descontrolada de las embarcaciones, facilitar los servicios portuarios y añadir una mayor seguridad a las operaciones de los propios barcos. Las actuaciones se están llevando a cabo en cuatro puertos: el primero, es el Puerto de Andratx, el Club de Vela lo está explotando, un total de 120 boyas situadas en zona de servicio de Ports y su funcionamiento este verano fue todo un éxito, el verano pasado.

En Portopetro el Club Náutico está explotando 21 boyas situadas en la zona 2 portuaria y además el 15 de febrero presentó un proyecto para explotar un campo de 17 boyas para completar las instaladas en el Programa Life Posidonia situadas en las aguas exteriores de la zona de servicio del puerto, con lo cual se ha tenido que pedir informe al Ministerio de Defensa, al de Fomento, a la Conselleria de Turismo, consell insular, Ayuntamiento de Santanyí, se ha publicado el anuncio correspondiente en el boletín oficial. Con estas actuaciones se pretende, además de las finalidades citadas al inicio, dar cobertura a la zona que el Programa Life Posidonia tiene allí reconocida.

El tercero de ellos es el de Portocolom, el Club Náutico está explotando 65 boyas situadas en zona de servicio de Ports y además el 15 de febrero presentó un proyecto de implantación de un campo de boyas para el fondeo en el sector de S' Arenal dels Homes, dicho sector se encuentra fuera de la zona de servicio de Ports por lo que como en otros casos se ha solicitado adscripción a Costas, que se está tramitando, y se ha solicitado a la Conselleria de Medio Ambiente informe sobre la no necesidad de la evaluación del impacto ambiental.

Y por último, el Puerto de San Antonio, el 11 de diciembre de 2012 el Club Náutico presentó un proyecto para la instalación y gestión del campo de boyas en la bahía, dicho sector se encuentra fuera de la zona de servicio por lo que se ha solicitado la adscripción a Costas, que se está tramitando, y se firmó el acta de confrontación y se han solicitado informes al Ministerio de Defensa, de Fomento, a la Conselleria de Turismo, a la de Medio Ambiente, al consell insular y al ayuntamiento.

Además de las anteriores actuaciones el 15 de octubre de 2012 se remitió a Demarcación de Costas un estudio preliminar sobre una posible adscripción de dominio público marítimo-terrestre para la regulación de fondeos en zona 2 de los siguientes puertos: Santa Eulalia, Dársena Deportiva d'Addaia, Puerto Adriano, Puerto Portals, Club Náutico de Portals Vells, Puerto de Pollensa, Puerto de Sóller, Puerto de San Antonio, Puerto de la Colonia de Sant Jordi, Club Náutico de Santa Ponça, Puerto de Fornells y Puerto de Cala Figuera. Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 3946/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línies de finançament per a les empreses de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 3946/13, relativa a línies de finançament per a les empreses de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, presidenta. A principis del mes d'abril el Govern va anunciar una ronda de reunions amb les entitats financeres que operen a les Illes Balears per saber quin és l'estat de les línies de finançament a l'abast de les empreses, unes reunions a les quals va participar la secretària autonòmica de Promoció Empresarial i d'Ocupació i el director general de Comerç i Empresa.

Per les dades de què disposa ISBA, que va ser la primera entitat visitada, el capítol dedicat a inversió ha crescut respecte de les mateixes dades de l'any passat, passant d'un 34 a un 60%, parlam, com he dit, d'inversió i no de crèdit per circulat, és a dir, crèdit per al manteniment de la despesa habitual. Per tant, sens dubte és una bona notícia.

Les polítiques de despesa pública sense control que va protagonitzar el Govern del pacte varen provocar que molts de mils de milions d'euros varen ser absorbits per la comunitat autònoma i no varen acabar, precisament, en mans de les empreses i dels ciutadans que són els que formen part del teixit productiu, els que generen inversió i llocs de feina.

Basta recordar que de 1.800 milions d'euros l'any 2007 d'endeutament vàrem passar el 2011 a 4.500 milions d'euros, a més del deute pendent a proveïdors, 1.500 milions d'euros més, formant un total de 6.000 milions d'euros. És a dir, que per arribar a aquestes xifres aquests recursos varen desaparèixer de la circulació del teixit productiu i varen anar a parar a mans d'una administració que -recordem-ho- feia inversions silencioses.

L'actual govern ha aturat aquesta sagnia i ha afavorit que en certa manera hi hagi més crèdit en el sector privat, amb la finalitat de poder ajudar a les empreses a recuperar la confiança i a invertir, així com també en els particulars. Diferents mitjans de comunicació s'han fet ja ressò també de la notícia amb titulars com "La banca anuncia un lleuger augment del crèdit durant l'any 2013 i 2014, les entitats financeres insisteixen que la situació de Balears serà millor que la de la majoria de les comunitats autònomes".

Per tant, li demanam avui, Sr. Vicepresident, sobre el desenvolupament de les reunions que es duen a terme amb les entitats financeres i voldríem saber, quin és l'estat de les línies de finançament a l'abast de les empreses de les Illes Balears? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, vostè ho ha dit, la política que es du a terme és una política que intenta que el protagonisme de l'activitat econòmica estigui en mans del sector privat i que per això el que fa falta és justament que el crèdit torni a fluir. Hem patit

una crisi de crèdit, hem patit una crisi d'excés d'endeutament i ara trobam o hem d'afrontar les conseqüències.

Això com es fa? Es fa creant la credibilitat necessària, es fa creant un estat generat en què les reformes siguin possibles, que les reformes generin aquestes expectatives de creixement futur, generin aquesta capacitat de generar il·lusions i generar idees per a una millora cap al futur i al mateix temps intentam que es redueixi la quantitat de crèdit absorbit pel sector públic. Hem de pensar que en aquesta comunitat autònoma el sector públic va arribar a absorbir quantitats ingents de recursos que, a més, creixien i creixien any rere any. Canviar la forma de fer les coses és tornar a generar crèdit.

En aquest sentit, jo crec que s'han fet dues coses que han estat molt importants, una primera, centrar les ajudes a les empreses a través d'ISBA, centrar-les directament en processos que suposen passar un examen per part de les empreses de manera que tenen finançament aquelles que són viables, aquelles que tenen capacitat de demostrar la seva viabilitat cap a un futur i retirar les subvencions que distorsionaven el mercat. Tot això és una primera passa que dóna una senyal claríssima i a partir d'aquí tots els processos de reformes, des de la reforma laboral a la reforma energètica, tots els processos de reformes que s'han encetat han generat aquesta credibilitat que genera aquesta recuperació del crèdit i que pensam que a partir d'ara, amb la nova visió que té Europa, serà molt més important els propers mesos. Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 3957/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous copagaments sanitaris.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 3957/13, relativa a nous copagaments sanitaris, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sra. Presidenta. Ara fa un any que el PP va modificar el Sistema Nacional de Salut, ha romput les garanties d'universalitat, d'equitat, de gratuïtat i de qualitat. Per al Partit Popular la salut ja no és un dret de la ciutadania, modifica la cartera de serveis, introdueix la privatització, mercantilitza la sanitat i introdueix copagaments. En salut, normalment, els canvis sempre cerquen millorar la salut dels ciutadans.

Per això li deman, si pensa, Sr. Conseller, que la introducció dels nous copagaments ha ajudat a millorar la salut dels ciutadans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Aquest copagaments pretenien dues coses, una, racionalitzar l'ús dels medicaments amb un indicador clar que era la quantitat de medicaments que es destruïen, que no presentaven resultat en salut i que es destruïen en el SIGRE perquè no els prenia el pacient que els treia de la farmàcia, i la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut. Jo sé que no us agrada que parlem d'herències rebudes i, per tant, no ho faré en aquesta primera intervenció. A més...

(Remor de veus i rialles)

... sé que no vos agrada i tot d'una que s'esment aquesta possibilitat hi ha nervis a la sala.

Els copagaments el que cercaven era una racionalització, com deia, del consum de medicaments, que és l'únic copagament que s'ha tocat, i, utilitzant paraules que vostès també solen utilitzar, que paguin més aquells que més tenen. Per tant, el que es va fer va ser modificar els trams dels actius, que ja estava en els quaranta, introduint dos nous copagaments a aquells que tenien rendes superiors a 18.000 i a 100.000 euros, i introduir un copagament als pensionistes, però també és cert que es varen deixar d'aplicar copagaments a aquelles rendes mínimes d'inserció, a aquells aturats de llarga durada i a les pensions no contributives.

Per tant, com li dic, Sr. Thomàs, l'indicador que a nosaltres ens marcava la possibilitat d'introduir aquests copagaments era aquell mal ús de determinats fàrmacs que es treien de les farmàcies i no es prenién.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Vostè, Sr. Conseller, està en una altra pel·lícula, vostè hauria de preocupar-se més per la salut dels ciutadans. Vostès han modificat el copagament farmacèutic i ara paguen els pensionistes als quals vostè reté, innecessàriament, els doblers durant mesos. Han aconseguit que un de cada cinc d'ells no retiri tots els seus medicaments o en demani un amb un preu més reduït. Vostès introdueixen copagaments en transport sanitari no urgent i a aquells malalts que necessiten una ortopròtesi. Vostè introdueix un copagament als tractaments dietètics a aquelles persones que tenen un trastorn metabòlic o necessiten alimentar-se a través d'una sonda. Tot ara és susceptible de pagar-se.

L'evidència científica diu el contrari, el copagament sanitari crea més desigualtat social i romp l'equitat, és un obstacle i una discriminació especialment per als més febles, pensionistes, malalts, immigrants, nins, discapacitats o persones amb una malaltia crònica. Són mesures regressives, injustes i ineficients, i a més perjudiquen la salut dels ciutadans. Això ja ho diu l'evidència científica.

La decisió d'introduir copagaments no és una decisió tècnica, és una decisió política. Vostès han decidit triar no gastar davant d'atendre la salut de les persones. Els ciutadans ara paguen la incompetència d'aquest govern, als més rics els don una desgravació per a la seva assegurança privada. Vergonya hauria de sentir avui, Sr. Conseller, quan la privada ja fa ofertes del 50% a les persones que vostè ha deixat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...tirades a les llistes d'espera. En què ha millorat...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo li he reconegut el tema del copagament als pensionistes, no em digui que visc a una altra pel·lícula, qui hi vivia era aquell que comprometia el que no podia pagar i feia insostenible el sistema, i aquest és vostè, vostè fa deixar més de 800 milions d'euros de deute aquí a l'ib-salut, i al total d'Espanya 16.000 milions a les empreses aquestes que nosaltres hem hagut de fer front.

Com li dic, l'indicador que intentàvem revertir era aquell indicador d'aquells fàrmacs que no s'utilitzaven. A la dietoteràpia a la qual vostè fa referència el que s'intenta és que aquella gent que substitutivament a la seva dieta ha de consumir aquests fàrmacs s'introduïa un copagament mínim, i també li diré, això són mesures impopulars per avui per tal que les generacions futures tornin a gaudir del sistema que vostès s'haurien carregat. Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 3952/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descompte de residents per a estrangers residents a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 3952/13, relativa a descompte de residents per a estrangers residents a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El descompte de resident en el transit aeri i marítim entre illes i amb la península és un dret irrenunciable vinculat als nostres desavantatges per la insularitat i on sempre a Balears hem fet front comú per mantenir-lo i per millorar-lo, com de fet el Govern demostra aquesta mateixa legislatura.

I dintre d'aquest reconeixement quedava pendent l'extensió de tal dret als immigrants extracomunitaris, un tema en què aquest parlament la passada legislatura es va manifestar a favor de forma unànime per tots els grups parlamentaris en moltíssimes ocasions, perquè tots consideram que totes les persones que de forma regular resideixen a la nostra comunitat autònoma han de tenir els mateixos deures, però també els mateixos drets, perquè són ciutadans d'aquestes illes, que cotitzen a la Seguretat Social, que paguen els seus impostos i que en definitiva contribueixen amb el seu esforç al benestar i al creixement de les nostres illes.

Idò bé, aquest dret s'acaba de materialitzar aquest mateix mes d'abril. Des del passat dia 1 d'abril el Ministeri de Foment ha decidit ampliar el descompte de resident als extracomunitaris en aplicació precisament del pressupost general de l'Estat per a l'any 2013, on la disposició addicional 13 preveu aquesta nova regulació i aquesta extensió que voldríem, Sr. Conseller, que ens explicàs en quins termes es materialitzarà.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. Bueno, efectivamente una de las novedades que introdujo la Ley de presupuestos generales del Estado para el 2013 fue una universalización de las subvenciones para el transporte, tanto el transporte marítimo como el transporte aéreo, para los residentes de Canarias, Baleares, Ceuta y Melilla.

Hasta ese momento, para aclararlo un poco, sólo tenían derecho al descuento los ciudadanos españoles, los ciudadanos de la Unión Europea, los ciudadanos de los estados firmantes del acuerdo sobre el espacio económico europeo, y los ciudadanos de Suiza. A partir de aquí la cosa cambia, van a gozar también de este derecho al descuento los ciudadanos nacionales de otros países que vivan en estos territorios que he mencionado y que tengan la condición de ciudadanos residentes de larga duración de acuerdo con la normativa de extranjería.

Según los datos que tenemos, que son los datos que nos ha proporcionado la Delegación del Gobierno de las Islas Baleares, estamos hablando de unas 60.000 personas que podrían beneficiarse de la universalización de este derecho. A partir de aquí por islas podríamos hablar de unos 51.000 residentes en Mallorca, unos 7.300 en Ibiza, y en torno a 2.600 en Menorca.

Hay que decir que el Gobierno de las Islas Baleares ya fue precavido y en los presupuestos para este año ya habíamos hecho una previsión, una previsión económica, una previsión presupuestaria de 500.000 euros, porque veíamos venir esta medida, ya que, como saben ustedes, pues el Gobierno de las Islas Baleares asume parte del descuento marítimo. Y en cuanto a Formentera he de recordarles que en esta isla ya se aplicaba parcialmente esta medida, la CAIB ahí asume el 39% de la bonificación del transporte marítimo que conecta esta isla, y lógicamente la bonificación era universal para todos los residentes en Formentera.

Muchas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 4172/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a atac a la nostra llengua.

I.19) Pregunta RGE núm. 3958/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret 16/2012.

LA SRA. PRESIDENTA:

La divuitena pregunta, RGE 4172/13, presentada en substitució de la RGE 3941/13, és ajornada atesa l'absència del president del Govern.

La dinovena pregunta, RGE 3958/13, és ajornada atesa la petició del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE 4064/13.

II. Interpel·lació RGE núm. 3889/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de promoció turística de l'illa d'Eivissa.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE 3889/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de promoció turística de l'illa d'Eivissa.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Xico Tarrés, per un temps de deu minuts.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Aqueixa interpel·lació en matèria de promoció turística de l'illa d'Eivissa crec que ve com a conseqüència que les darreres setmanes al Sr. Conseller Delgado jo mateix li he hagut de fer diferents preguntes, arrel d'aqueixa promoció turística, del que per a nosaltres és un descontent que hi ha a Eivissa, i les respostes que ens ha anat donant al llarg d'aqueixes setmanes crec que no ens han acabat de deixar satisfets o no ens hi han deixat mica, per dir-ho d'alguna manera, i intentarem fer una explicació de tot això.

Em vull remuntar a la campanya electoral darrera, quan per part del Partit Popular d'Eivissa, i amb molt de sentit i em pareix molt bé, el seu programa començava per allò que deia “*Por un cambio político, por un nuevo rumbo*”, i demanaven, primer de tot, “*queremos la dotación inmediata de las competencias en promoción turística*”. Record, i ho tenc aquí també, una roda de premsa feta per l'actual president del Consell Insular d'Eivissa, Sr. Serra, aquí present, i pel cap de llista al Parlament del Partit Popular, el Sr. Palau, en què deien aqueixes mateixes paraules, deien que volien les competències en promoció turística, competències que no s'havien donat a l'anterior mandat, i en això sempre algú pot dir “i per què no ho varen fer vostès?” Per què no es va fer?, perquè crèiem que així com estava la situació i amb els recursos que ens arribaven en teníem prou i podíem anar funcionant, però seguíem reclamant-ho i nosaltres també ho portàvem des d'Eivissa en programa electoral.

Però la sorpresa més grossa va ser que el Sr. President del Consell d'Eivissa encara no havia pres possessió que per part seva, Sr. Delgado, havent pres possessió ja com a conseller, va sortir dient que no hi hauria traspàs de competències en promoció turística i que tota la promoció turística estaria sota el paraigua del Govern de les Illes Balears. Sense estar-hi d'acord podem dir “molt bé, si aqueixa és la voluntat i les coses es fan correctament, no tenim res a dir, de moment”.

Però ens trobam que ens ha passat ja quasi més d'un any i mig, o més d'un any i mig, per damunt, i vostè em diu que no; per això li deia que amb les preguntes que li havia fet no acabàvem d'estar massa d'acord, i per a vostè tot s'ha fet perfectament i tot ha millorat i les dades han millorat, però resulta que a Eivissa hi ha un descontentament molt gros cap a la gestió en matèria de promoció turística i en matèria de turisme de totes les administracions. Fins i tot sap vostè, i ho deu tenir molt present, que hi ha hagut diferents ajuntaments governats pel Partit Popular que han manifestat aquest descontentament.

Jo crec que quan vostè ve aquí, en lloc d'explicar-nos coses que ens puguem creure, que puguem entendre, es vol excusar d'una manera..., d'una manera dient que vostè ho fa tot perfecte i que tot va bé, que mescla nombres. M'ha arribat a dar nombres davant els meus..., m'ha arribat a confrontar nombres del ministeri; jo li dava nombres de la conselleria que vostè dirigeix i vostès me'ls dava del ministeri perquè li anaven més bé per contestar-me aquella pregunta. La setmana passada fins i tot li vàrem dur els nombres dels vols, com baixava el nombre de passatgers en el darrer any, i vostè em va arribar a dir -Sr. Delgado, si no és així supòs que em desmentirà- em va arribar a dir que en el 2007 hi havia molts menys passatgers que en el 2011, quan vostè va arribar. Diu: “*compare lo que usted tenía cuando llegó y compare lo que yo tenía cuando llegué*”. Evidentment. Des del 2007 al 2011 es va fer una feina. Vostè ens adjudica, a nosaltres, els passatgers que varen arribar a Eivissa en el 2007, que veníem d'un altre govern, que jo no dic ni que ho hagués fet bé ni que ho hagués fet malament, però veníem d'un altre govern i no ens pot acusar a nosaltres. En canvi vostè sí s'apropiava de tot allò fet, de la gent que venia l'any 2011, quan vostè va prendre possessió en el mes de juny de l'any 2011, i això sí que eren uns nombres extraordinaris per a vostè i ens els dava.

Miri, jo, Sr. Delgado, humilment he preparat una gràfica per veure si ens entenem amb aquests nombres que fa referència a l'any 2010, en què hi ha petits increments durant tots els mesos de l'any, i començ l'any 2010 perquè li repetesc que ens feim responsables dels anys 2008, 2009, 2010 i 2011; l'any 2008 els resultats no varen ser bons perquè evidentment començàvem a fer una feina per recuperar el turisme, el nombre de connexions que teníem, i es va anar pujant al llarg de tot l'any. Evidentment allà on més incrementam és en els mesos de juliol, agost i setembre, mesos que vostè, trasllats a anys posteriors, l'any 2012 fins i tot va dir que s'havia augmentat que s'havia augmentat al llarg dels mesos de juliol, agost..., de juny, juliol i agost. Sempre des d'Eivissa li direm, Sr. Delgado, i crec que li ho dirà tothom, que els mesos de juny, juliol o agost no necessitam pujar gaire més, que no tenim el problema aquí, que a Eivissa no hi cabem, en aquests mesos, que els problemes els tenim fora de temporada, els tenim el mes d'abril, els tenim el mes de maig, els tenim els mesos d'octubre, novembre, setembre..., fins i tot enguany en el mes de març, perquè en el mes de març ens ha caigut la Setmana Santa. Resulta que des de l'any 2012 el gener vàrem tenir una petitíssima pujada de turistes, però des de febrer fins al juny ja varen davallar aquests turistes. Els mesos de juliol, agost i setembre hi va haver una pujada inferior als anys anteriors, i octubre, novembre i desembre es va baixar més que mai, i, el més preocupant, enguany, 2013, gener, febrer i març, davallada més important que mai tenint en compte el que li deia la setmana passada, que en el mes de març d'enguany hem tengut la Setmana Santa enmig.

Fins i tot hi ha coses que creim que ens hauria de respondre i ens hauria de dir a què es deuen. Nosaltres li parlem d'aquest malestar creixent en el sector turístic, però no trobam aqueixes respostes urgents que s'han de donar, i per això era aqueixa interpel·lació. Jo li ensenyava aqueixa gràfica del descens de visitants que han vengut a través de l'aeroport i ara ens arriba la previsió del descens també del 22% del nombre de creuers que visitaran l'illa d'Eivissa, i des d'Eivissa sempre feim la mateixa pregunta: com pot ser que ens baixi un 22% i a Mallorca augmenti un 9%? Pot ser que vostè faci una feina diferent per a Mallorca que per a Eivissa, Menorca i Formentera? És un dubte que tenim i m'agradaria molt que sortís aquí i em desmentís aqueixes dades.

Les darreres setmanes li he estat dient i li he estat repetint una miqueta el malestar que hi havia dins el sector amb això que vostè va dir que la promoció continuarà sota el paraigua del Govern balear. Jo amb tota la humilitat del món, Sr. Delgado, li dic, i crec que li ho ha dit molta de gent d'Eivissa, que a les fires han fet el ridícul, i vostè ve aquí i ens diu que han costat menys que mai, que s'han gastat menys que mai i que els resultats són millors que mai. Millors si comptam nombres globals?, potser que sí; per això li estic parlant d'Eivissa i de Formentera; dins aquests nombres globals Eivissa i Formentera baixen, i concretament més Eivissa. Per tant nosaltres no podem estar satisfets. Si vostè els mescla amb aquests nombres globals possiblement sí que vostè tindrà la seva part de raó i jo no la hi llevaré, però, clar, com que tenim menys connexions en tots els sentits no pot ser que anem pujant, i si a sobre, com avui, veim que els preus de les tarifes aèries potser que continuïn pujant, idè encara més problemes.

Jo vull recordar la seva primera intervenció seva en aquest parlament, i entre altres coses vostè va dir: “*No creo que yo lo pueda hacer peor que los anteriores gestores, porque es imposible*”. Sr. Delgado, amb els anteriors gestors, Govern balear, la Conselleria de Turisme, la humil col·laboració del Consell d'Eivissa, els nombres varen anar en augment, varen anar pujant; des que hi és vostè els nombres van baixant, i van baixant d'una manera escandalosa, ja li ho vaig dir, i venim aquí a demanar que aportis solucions, no que m'insulti, a mi particularment, que insulti a Eivissa, que digui que Eivissa és cara, que Eivissa és més lletja que cap altre lloc i que no hi vol venir ningú, perquè no és cert, perquè no ens ho creurem, perquè Eivissa té més demanda que una majoria de llocs, de destinacions turístiques del món, sobretot en els mesos de temporada alta, però, clar, si els mesos de temporada alta se'ns van reduint cada vegada més el problema que tenim a Eivissa cada vegada és més gros i ho notam tots, quan llavors venim a demanar i a reclamar al Govern que pugui invertir en totes les necessitats que té, i en canvi allà on més grosses podrien ser les entrades econòmiques està fent vostè que siguin més petites i que hi hagi aqueixa preocupació, que li ho repetesc una vegada més, per part del sector turístic. I quan li parl del sector turístic li vull dir que no fa deu dies avui que vaig tenir l'oportunitat de reunir-me amb aquest sector turístic d'Eivissa, i el malestar és molt gros. Potser que, com li deia la setmana passada, no anem tan desencaminats amb el que li estam dient.

Per tant, Sr. Delgado, només em queda esperar que vostè em digui quin és el camí, quines són les receptes que té per millorar de cara a les temporades que vénen aqueixa davallada que patim a l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tarrés.

(*Alguns aplaudiments*)

Té la paraula el Sr. Carlos Delgado, conseller de Turisme del Govern de les Illes Balears.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, en primer lugar yo quiero decirle que la motivación de la urgencia de esta interpelación en mi opinión no está muy justificada. Estamos aquí, pero se basó en dos aspectos que eran el malestar del sector turístico y las malas perspectivas para esta temporada, y yo tengo que decirle que muy sinceramente niego las dos.

No es cierto que exista ese malestar en el sector. Como ya le dije algunas semanas en contestación a una pregunta suya el sector es consciente de que se ha avanzado más que nunca en materia turística y le voy a dar los motivos, no es una opinión mía, yo me reúno con el sector. Se ha aprobado la Ley de turismo, con la que los empresarios del sector están totalmente encantados; el presidente de la Federación hotelera de Ibiza y Formentera, en respuesta a una pregunta que le hicieron en una entrevista y que decía: “¿Ustedes ganan o pierden con la nueva ley turística?”, respondió: “Lo que más nos afecta es la nueva clasificación hotelera, que ha cambiado los requisitos necesarios para subir de categoría y valora más los servicios. Es una ley más moderna, basada en la clasificación europea, y en este sentido es positiva. En relación a las viviendas vacacionales -dijo- está bien que se legalicen porque ahora están en el mercado y así tendrán que cumplir unas normas y cotizar. Esta (...) ya existía y está bien que se marquen las normas”.

Es decir, esto en cuanto al tema de ordenación, porque seguiremos hablando de otros temas, porque está claro que la promoción es importante, es uno de los seis ejes del plan integral de turismo pero hay muchos otros que también eran muy necesarios. La promoción a lo largo de la historia de la comunidad autónoma se verá que la promoción va variando de manera según gobierne uno, según gobierne otro, según las posibilidades económicas de uno o de otro, con escasa repercusión, y esto no lo digo yo, lo dicen los estudios, en la venida de turistas, porque al final tenemos la suerte de vivir donde estamos. Pero lo que es importantísimo es la renovación del producto, la renovación de nuestros hoteles, y eso se está llevando a cabo en estos momentos en las Islas Baleares gracias a nuestra ley turística, que era la gran asignatura pendiente, no gastar 100.000 euros más o 100.000 euros en promoción o decir que las competencias las tiene uno o que las tiene otro. Esto era realmente importante, y sólo por esto ya el sector nos ha dicho que está encantado para todo el resto de la legislatura.

Segundo. Se ha aprobado el Plan integral de turismo de acuerdo con el sector. La aprobación del Plan integral de turismo de las Islas Baleares ha supuesto tanto para Ibiza como para el resto de las Baleares en general crear la hoja de ruta a partir de la cual se da más coherencia a la aplicación eficiente de los recursos públicos utilizados en la Agencia de Turismo. Ibiza, como marca propia dentro de las que conforman el mapa de Baleares, se beneficia de esta visión integral del destino, que pretende incrementar el número de turistas en los meses anteriores y posteriores al pico de llegadas, promover la diferenciación a base de producto especializado y optimizar los recursos públicos. El plan que le estoy comentado se divide en seis áreas, territorio, producto, calidad, inteligencia de mercados, promoción y formación, y en cada una de esas áreas se identifica Ibiza como marca que forma parte de las Islas Baleares con su propia identidad y características.

En tercer lugar se ha dado participación también al sector privado y al Consell Insular de Ibiza en los órganos de dirección de la Agencia de Turismo y participación en la toma de decisiones. En marzo de 2012 se crearon cinco comisiones ejecutivas y ahí es donde se consensuan los programas de acción, se canalizan las sugerencias y se hace caso y se cumplen todas las peticiones del Consell Insular de Ibiza y del sector privado de la isla de Ibiza. La presencia de estos órganos de gestión hace que los representantes de Ibiza participen activamente en el modelo de gestión turística impulsado por la agencia, hecho que se demuestra con los siguientes datos que le voy a dar: en la convocatoria de 2013 de subvenciones en especie para apoyo económico de eventos promocionales se apoyaron siete proyectos de Ibiza; en la convocatoria pública de *eco-branding* para el año 2013 se ha firmado un convenio en modalidad de *eco-branding* con el Palacio de Congresos de Ibiza; en la convocatoria pública de *eco-marketing* para el año 2013 se firmará próximamente un convenio con tres empresas directamente vinculadas a la marca Ibiza.

Cuarto. Se celebran periódicamente mesas estratégicas y foros de turismo en los que se decide la estrategia a seguir en relación a los productos. Por supuesto que en todas ellas tiene participación la isla de Ibiza: en las diez mesas estratégicas de producto que se han organizado se ha contado con participación de Ibiza y representantes del Consell Insular de Ibiza. Respecto a la participación en los foros de turismo Ibiza ha podido ir tanto como asistente o como ponente. El primer Foro de Turismo y Salud de las Islas Baleares contó con Aguas de Ibiza como ponente, además aparecía la marca Ibiza con link a la web del Consell Insular de Ibiza y un *banner* Ibiza balnearios y centros de spa, que ofrecía la información de balnearios y centros de spa de Ibiza. El primer Foro de turismo accesible de las Islas Baleares, en noviembre de 2012, contó con la participación como ponente del Sr. Ignacio Rodrigo, concejal de Turismo del Ayuntamiento de Ibiza, y en la web aparecía la marca Ibiza.

El primer Foro internacional de Turismo y Deporte, del 10 al 20 de octubre del 2012, contó con la presencia de Jesús Turró, de la Ruta de la Sal, como ponente; además la marca Ibiza con link a la web del Consell de Ibiza, donde la pestaña "enlaces de interés" contenía las siguientes direcciones: ibiza.travel, feif.net y formentera.es. Y en los otros dos foros, el I Foro de turismo y gastronomía de las Islas Baleares, de mayo de 2012 y el I Foro de turismo y arte contemporáneo, del que hemos hablado anteriormente, de abril de 2013, se ofrecía la información de museos y galería en Ibiza, en el caso de Art Forum y un link a la marca Ibiza y a las siguientes direcciones: ibiza.travel, formentera.es, feif.net, ibizaformenterarestaurants.net, ctrestaurantnphp, en el caso del Foro de gastronomía.

Finalmente, en cuanto a la promoción que es de lo que trata esta interpelación yo creo en su núcleo, el Plan de acción para este año prevé más de 140 acciones promocionales para Baleares, más de 140, e Ibiza va a participar en todas las que ha querido, que son concretamente 57 acciones. Dichas acciones son las siguientes: ferias, 32, en enero Vakantie de Utrecht, Ferien de Viena, Holiday World de Dublin y Fitur de Madrid. En febrero Reisen de Hamburgo, Fiet de Amsterdam, Bit de Milán y Europe Dive Show también de Milán y Free de Munich. En marzo Dive Travel Show de Madrid, ITB de Berlín,

Seatrade de Miami, MITT de Moscú, Tour de Goteborg y Salón Randonnée de París. En abril, Meedex de París y SITC de Barcelona. En Mayo: Expovacaciones de Bilbao, Meeting Luxury de Lugano y IMEX de Frankfurt. En julio: Ispobike de Munich. En septiembre: Tournatur de Dusseldorf, Eurobike de Friedrichshafen, Saló Nàutic de Barcelona y IFM Top Resa de París. En octubre: Dive Show de Birmingham, TTG Incontri de Rimini y Tour Salon de Poznan. En noviembre: World Travel Market de Londres y EIBTM de Barcelona. Y en diciembre: ILTM de Cannes y Travel Expo de Bruselas.

En cuanto a los *press trips* 8: Bloc Trip Ibiza dirigido al mercado italiano; PressTrip Box dirigido al mercado belga; Slow Break Ibiza dirigido al mercado alemán; Viaje de prensa Baleares dirigido al mercado suizo; Ciudades Patrimonio de la Humanidad dirigido al mercado irlandés; Viaje de prensa Mallorca-Ibiza dirigido al mercado irlandés; Viaje de prensa Ibiza-Formentera dirigido al mercado francés, y viaje de prensa de Baleares dirigido al mercado estadounidense. 11 *fam trips* con operadores *low coast* dirigido al mercado irlandés, tour operador Merilia dirigido al mercado francés, Top of Travel dirigido al mercado francés; ganadores del E-Learning dirigido al mercado alemán; tour operadores especializados dirigido al mercado británico; agencias especializadas en turismo gay dirigido al mercado brasileño; viaje de agentes dirigido al mercado hindú; viaje de agentes RTK Reisen dirigido al mercado alemán; viaje de agentes dirigido al mercado estadounidense; Baleares destino MICE dirigido al mercado alemán, y MICE de Baleares dirigido al mercado británico. Más 6 acciones de formación de agentes, *márqueting on line* y jornadas inversas.

Por todo lo dicho le digo y le repito que ese supuesto malestar del sector no es cierto, por mucho que usted lo repita mil veces, hasta entiendo que se pueda sentir crecido por la repercusión que sus intervenciones tienen, no así las mías, en determinados medios de comunicación de Ibiza.

Respecto al segundo motivo para la urgencia, es decir unas supuestas malas perspectivas para esta temporada, es que lo negamos, el mismo Presidente de la Federación Hotelera de Ibiza y Formentera ha dicho que no es así. Él literalmente ha dicho: "en relación con el turismo británico y alemán existen buenas expectativas. La llegada de turistas británicos a Ibiza en la próxima temporada será buena. Sobre el mercado alemán, si bien le está costando más, los touroperadores nos hablan en positivo. El turismo holandés -sigue diciendo- es el mercado revelación, pese a ser un país pequeño el año pasado tuvimos 90.000 turistas y se espera una cifra similar. En cuanto al turismo nacional, aún es pronto para asegurarlo, ya que son los turismos que reservan con menos antelación". Y por último añade que la sensación en general es que las ventas van muy bien y que las diferentes nacionalidades están teniendo un buen comportamiento, salvo los españoles que de momento son una incógnita.

Por otra parte, en cuanto a conectividad aérea, el aeropuerto de Ibiza contará con 142 rutas esta temporada, 19 de ellas nuevas. La novedad especial para este verano es que dispondrá de una ruta regular con Moscú. Estas nuevas rutas son en Alemania: Frankfurt y Munich; en España con Madrid y Málaga; Federación Rusa con Moscú; Francia con Lion, Nantes y Burdeos; Holanda con Rotterdam; Italia con Verona, 2 con Milán y 3 con Bolonia; Reino Unido: 2 con East Midlands, 1 con Londres y otra con Blackpool. Además para esta temporada alta, se prevé que la oferta sea prácticamente la misma que la temporada alta de 2012 que fue muy buena temporada, muy buena, porque aunque se prevé una disminución de las conexiones nacionales en un 14,4%, un 5,5% de las conexiones con Italia y un 8,2% con Francia, se incrementan sin embargo un 8,1% con Gran Bretaña, un 11,2% con Alemania, 27% con Holanda y un 16,6% con Suiza, por lo que se espera que la situación se equilibre. Por tanto, no es cierto que las perspectivas para este verano sean malas.

Y por otro lado, ya se lo dije el otro día, yo creo sinceramente, no estamos ni en mitad de legislatura, usted tiene cuatro años para analizar que fueron los suyos, nosotros tenemos dos. Yo creo que ustedes vuelven a jugar con ventaja comparando una legislatura que son cuatro años, en cuyo inicio no se sufría la tremenda crisis que estamos sufriendo en el inicio de esta, y usted sabe que estamos en un inicio dramático, igual que usted sabe perfectamente que los datos dentro de dos años serán mucho mejores que los actuales.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Delgado. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Delgado, fa un moment li deia que a Eivissa el sector estava preocupat, jo crec que després de la seva intervenció, si algú l'ha escoltat, estarà molt més preocupat. Torna donar la culpa als mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació va dir un dia que són els que transmeten el que no diu el sector, és l'opinió dels mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació transmeten allò que diuen els responsables del sector i això ha estat així a Eivissa. Jo li dic que em vaig asseure amb ells fa deu dies i em diu que estan encantats. Em parla de la Llei general turística i estam parlant de promoció.

Molt bé, de la Llei general turística en vol parlar? Miri, n'hi faré dos cèntims. Santa Eulària i Sant Joan, els dos municipis més extensos que hi ha a l'illa d'Eivissa, sap que han aprovat moratòries per paralitzar la Llei turística? Ho sap vostè això o no? Es veu que no li ho diuen. Han paralitzat o han posat moratòries per paralitzar la Llei turística que llueix el Sr. Delgado aquí. Els ajuntaments estan espantats en aquests moments. I em diu que les perspectives per a aquest estiu no són dolentes. Jo no li he dit que les perspectives per a l'estiu fossin dolentes. Jo li he dit que a Eivissa a l'estiu no hi cabem i està bé si ens aturam, i tenim 19 destinacions noves, però si cada any

tenim destinacions noves, se'n lleven unes i se'n posen unes altres, se'n van d'aquest aeroport i vénen de l'altre aeroport i tal. El problema el tenim fora de temporada, el problema el tenim ara que no arriba gent. El problema el tenim amb la baixada de creuers turístics. El problema el tenim amb ... vostè m'està fent referència a una quantitat de coses que Eivissa no li està demanant. Vostè m'ha dit que havia vingut a unes conferències..., el regidor de Turisme de l'Ajuntament d'Eivissa, que avui crec que ja no governa amb el Partit Popular i, en canvi, l'alcaldesa d'aquest mateix ajuntament ha sortit públicament queixant-se, amb tota la raó, d'allò que vostè n'ha volgut fer una virtut, anar a la promoció turística amb Palma com a cinquena illa, una altra illa és Palma?, perquè vostè diu que té un turisme urbà, molt bé, hi estam d'acord, però que es promoció Palma pel seu costat com fan molts de llocs, però no com una illa més perquè no ho és, perquè ni Menorca, ni Eivissa, ni Formentera han de competir amb Palma com a destinació turística, perquè els recursos els està perdent Eivissa.

Jo port molt de temps dient-li que Eivissa està fent una promoció pel seu compte, i vostè em diu, està molt bé que els empresaris i el consell ho paguin. Nosaltres, però, només li estam dient una cosa, li estam dient que de la part dels recursos econòmics que té la conselleria per a promoció turística, Eivissa vol la part que li toca, el percentatge a què es posin d'acord vostès, un 15%, un 17%, un 20%, un 25% aquesta part. Hi ha 1 milió, 10, o 100, idè un 20 o un 25%. Això és el que li demana Eivissa. Després podrà fer la promoció com creu. L'empresariat d'Eivissa, el que volen els ciutadans d'Eivissa, el que volen els polítics d'Eivissa, i m'atrevesc a dir-ho així, és fer la promoció turística que es cregui convenient, no que la faci vostè. Eivissa no confia en vostè per fer la promoció turística.

Jo li vull recordar que a la legislatura passada, vostè que sempre ho retreu, es varen augmentar els recursos en promoció turística un 350%, la legislatura passada. Ara estam en 0 euros, Sr. Delgado, i m'està comentant que s'ha anat a 50.000 congressos, a 50.000 fires, està molt bé. Però a les fires importants hi hem d'anar per separat. A les fires importants l'empresariat està descontent, el ciutadà està descontent. Rebem menys turistes, tenim menys ingressos. L'economia ens va pitjor, perquè depenem del turisme, depenem en major proporció del turisme que no en depèn Mallorca o que no en depèn Menorca. És això, serà la nostra desgràcia. Per tant, hem de reforçar les polítiques que feim i en lloc de reforçar-les, anam enrere amb vostè. I vostè dóna la culpa als mitjans de comunicació, als polítics que defensen certes coses aquí i vostè no en té cap, de culpa. Idè crec que anam malament.

Miri, s'han eliminat 2.400.000 euros en la Fundació Turística, 1.100.000 euros en el conveni amb Turespaña per promocionar Eivissa a l'exterior. Ha eliminat 1.100.000 euros de tot Balears de convenis amb companyies aèries: Vueling, Air Berlin, TUI, Fly, etc., que s'han eliminat; 200.000 euros en convenis de turisme sènior europeu, a Eivissa ens arribaven aquests turistes, eren 1.400 places, només 1.400 i ens fan falta;

135.000 euros en convenis amb clubs esportius per a la promoció d'Eivissa. 150.000 euros del conveni Eivissa Patrimoni de la Humanitat. Això són sous que s'estan perdent a Eivissa amb la seva gestió. Vostè em dirà, és que aquests sous no els tenim avui en dia. Molt bé, idè el que demanam és la part proporcional d'allò que ens toca del pressupost que hi ha. Això demanam, és així de senzill, Sr. Delgado.

Per tant, jo li deman que per favor no doni les culpes als altres. Jo almanco els hi don a vostè, jo li estic demanant a vostè que corregeixi el camí que porta. Li demanam que a Eivissa ens volen seure, volem que s'assegui amb els seus companys de partits per negociar la promoció turística, que la puguem tenir, que la puguem fer nosaltres...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tarrés, acabi.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Acab. Confiava que no em donaria un minut més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

De res. Té la paraula per contrarèplica per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. En primer lugar en cuanto a las competencias de promoción turística ustedes nos las dieron, nada que decir, en toda la legislatura y nosotros al inicio, efectivamente, dijimos que entendíamos que no era el momento. No estamos ni a mitad de legislatura, podemos comparar su actitud en relación a hacer posibles cesiones de competencias cuando acabe nuestra legislatura y hayamos tenido el mismo tiempo que ustedes para realizar esa cesión en la promoción. Si al final de los cuatro años no las hemos cedido, entonces estaremos en igualdad de condiciones para poder discutir este tema.

Marca turística. Jo no he dicho que sea una quinta isla, para nada. Dadas las circunstancias económicas, Sr. Diputado, en que el presupuesto actual para la promoción de todas las islas es prácticamente de 2 millones de euros, lo que se hace es, se saca como buenamente se puede y creo que con una estrategia muy bien pensada, entre todos los intervinientes, Consell de Formentera, Consell de Ibiza, de distintas actuaciones, distintos posibles concursos públicos, con unas estrategias muy bien pensadas habida cuenta de la situación económica que tenemos. Y las marca se apuntan a lo que quieren. De esta misma manera hay una serie de productos que son productos de turismo urbano que lógicamente puede tener interés Palma, porque no hay ninguno otro producto igual en el resto de las islas. No supone ningún detrimento económico absolutamente para nadie. Simplemente se intenta ayudar en un producto concreto que es

la ciudad de Palma. Y esto fue votado en repetidas ocasiones el 27 de marzo de 2012 cuando se aprobaron los estatutos y el 11 de julio del 2012 por el sector privado de Ibiza y por el Consell Insular de Ibiza y por el Consell Insular de Formentera. Todos votaron a favor de esta composición y de esta idea.

En la conectividad podíamos empezar a discutir. Usted ha dicho es que "usted coge un año que no es suyo, era nuestro". Es igual, cogeré un año en que no hay ninguna duda, 2008 fue suyo y 2012 fue el primero nuestro. En 2008 pasaron 4,6 millones de turista en Ibiza y en 2012 han pasado 5,5. Es decir, 900.000 pasajeros más. Ya no discutiremos. Segundo año suyo, segundo año nuestro, 900.000 pasajeros más. Y a nivel global ningún año de la pasada legislatura pasó de 5 millones de pasajeros, ninguno. Mientras que los dos primeros de esta han sido: 5,5 y 5,6. Esto es una realidad, le guste o no le guste, si no, entre en la página de Aena, en el punto que le dije porque ahí lo verá.

Durante su mandato, entre 2008 y 2009, más o menos como estamos ahora, perdieron el 1,6% de pasajeros y un 6,4% de operaciones. Y lo más grave es que fue subvencionado a compañías aéreas, porque usted mismo como presidente del consell insular dio 1,1 millones de euros a una compañía aérea en una cuestión como he dicho antes, convenios de dudosa legalidad.

En cuanto a la disminución de pasajeros en temporada baja, ya que hace referencia a la temporada baja. Muy bien, en la temporada baja 2012-2013, que es esta en que usted está tan preocupado, llegaron 284.660 pasajeros, 284.660. ¿Sabe cuántos pasajeros tenía usted en la temporada baja 2009-2010? 265.000, 19.660 pasajeros menos que esta última temporada baja. Y en la 2010-2011, 283.000, 1.160 menos que esta temporada. En total, en temporada baja entre 2008 y 2011 se perdieron un total de 432.000 pasajeros, al pasar de 2.833.000 en 2008 a 2.401.000 en 2011. Estos son los pasajeros que ustedes perdieron en temporada baja. Además, hay que decir que durante esta temporada baja la novedad es que se ha operado de forma regular la ruta a Reino Unido.

El tema de que sea caro el destino, el presidente de la federación dijo claramente que los precios en general son más caros que en Mallorca, está en una entrevista que está en los medios de comunicación. Cuando le preguntaron si era verdad lo que yo decía, dijo que tenía razón, que sí, y esto está en los medios de comunicación.

En tema de los datos de turistas en Ibiza y Formentera. En el año 2012 recibimos casi 200.000 turistas más que en 2010, 200.000 turistas más que en 2010 que era su penúltimo año. ¿Qué nos va a contar?

También hay que decir sobre turismo de cruceros, que nosotros somos responsables de los puertos autonómicos y que por primera vez en la historia llega un crucero a San Antonio con 329 pasajeros y llegará otro este mes de mayo. Además temporada baja, le voy a dar una noticia que le va a gustar, de esta mañana de la Secretaria de Estado, según los datos de Frontur para Ibiza. Durante el primer trimestre de 2013 Ibiza ha recibido un 2,2% más de turistas que durante el primer trimestre de 2012. Esto es de esta mañana. No lo tiene porque no lo tiene nadie, he llamado el ministerio, he desglosado por islas e Ibiza crece este trimestre con respecto al mismo trimestre del año pasado.

En cuanto a acciones de promoción, yo le puedo decir que hay una serie de convenios que ustedes firmaron. A este convenio le daba usted 2 millones de euros para hacer acciones de promoción en el año 2010 y realizaron en total 48 acciones, frente a las 57 acciones que vamos a realizar nosotros este año. Con 2 millones de euros hizo 48 acciones y nosotros con estas medidas que tan mal le parecen, vamos a llegar a las 57 acciones. Esto sí, se gastaron 20 millones de euros en folletos, colaboraciones con Ryanair, *merchandising*, en relaciones públicas, miles y miles de euros, pero en ferias y en acciones concretas mucho menos que nosotros.

Tampoco haremos nunca según qué informes políticos que hicieron ustedes, contrarios a los informes de los técnicos, como el caso del Festival de Cine de Ibiza en el año 2010, cuando su director general de Promoción Turística, hoy secretario general del PSOE, firmó un informe político contrario al informe de los técnicos para pagar 60.000 euros a la empresa organizadora, cuando el informe técnico decía que no estaba justificado dicho pago. Esto seguro que nosotros no lo haremos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 3864/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a incompatibilitats, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1049/13.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3864/13 presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a incompatibilitats, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1049/13.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar la moció, té la paraula el Sr. Antoni Alorda per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, per donar-me la paraula, confio mantenir-la, perquè, senyores diputades, senyors diputats, vostès comprendran que avui he de dir el que he vengut a dir, que és que el president és incompatible. Una constatació que obliga a aquest parlament a reaccionar. Hem de convenir que una conclusió de tal rellevància política esdevé indefugible en aquest debat, seria incomprensible, seria imperdonable que jo no ho subratllés. M'hauria agradat dir-ho personalment al

president, que sempre pot obrir una qüestió incidental, però no hi és. Tal vegada comet l'error de considerar-ho una qüestió menor.

Els punts de la moció ens van menant com un riu entre meandres i revolts fins a la mar que és la incompatibilitat. Els confés, si no havia de dir l'inombrable o el que ha vengut a fer el que ha vengut a fer, però he trobat que avui en aquesta tribuna cal dir al pa, pa, al vi, vi i a Bauzá, Bauzá. I així ho faré. El Sr. Bauzá no pot ser president i titular de negocis privats. I com presentam en el punt final de la moció, el Parlament ha d'instar tots els càrrecs que es trobin en un cas d'incompatibilitat a escollir d'immediat, d'immediat, entre l'exercici del càrrec o els seus negocis, i a fer-ho abans de perjudicar la imatge i el bon nom de les institucions. S'ha de triar entre els negocis o l'exercici de govern, tots dos són incompatibles.

Comença la moció amb el principi d'incompatibilitat absoluta que proclama la Llei 2/96, d'incompatibilitats dels membres del Govern. Vaig demanar al Govern com interpretava aquest principi, no em varen contestar. De fet, el Sr. Gornés va parlar de moltes coses, ara, respostes, me'n va donar poques, gos dir que cap, però tenim la llei per aclarir-ho: "La incompatibilitat absoluta comporta que ser membre del Govern no és compatible amb cap activitat mercantil", cap, en el punt hi hem afegit algunes derivacions gairebé tautològiques: una, les societats mercantils són societats mercantils, totes, no són artefactes per anar a la lluna, són instruments per intervenir el trànsit mercantil.

Dues, la gestió del patrimoni personal es fa des de la mateixa personalitat jurídica, no amb societat de responsabilitat limitada, molt menys quan tenen per objecte, per exemple, farmàcia i ortopèdia. Vaig demanar al Govern com podia haver fet una interpretació tan peculiar que ens podia afectar a tots, però el Govern no va contestar i és que no hi ha una resposta plausible.

Tres, la incompatibilitat afecta als administradors de tota mena de societat, el càrrec d'administrador no és cap propietat, es pot ser administrador sense ser propietari, les accions són patrimoni, però ser administrador és un càrrec mercantil. Vaig demanar explicacions al Govern, però no se'ns varen donar. Per aclarir-ho ens ha semblat útil transcriure literalment alguns apartats de la sentència del Tribunal Superior referida a la incompatibilitat de la Sra. Salom, dictada a instàncies del grup popular i que per tant recull la que era aleshores la doctrina del PP sobre incompatibilitats. Diu la sentència que "cal un ús restrictiu en la determinació de l'abast de les excepcions a la incompatibilitat", un ús restrictiu de les excepcions, com també diu que hi ha d'haver un ús restrictiu del concepte "mera administració" referida al propi patrimoni i ho precisa: "només la més senzilla, nua administració del patrimoni personal", és tot el contrari del que ha fet el Consell de Govern en el cas Bauzá, una interpretació extensiva de les excepcions, una interpretació extensiva de la gestió del patrimoni personal. Vaig demanar explicacions, no se me'n va donar cap.

Vaig demanar al Govern què era per a ells tenir rendiments d'activitats econòmiques, li vaig demanar com era possible que allò que es declara com a beneficis d'activitats econòmiques a l'IRPF no fossin beneficis d'activitats econòmiques a la declaració d'activitats, tampoc no em varen contestar.

Vaig demanar al Govern si no el sorprenia que justament fos en aquest moment quan va transcendir que el Sr. Bauzá era administrador, corrés a donar-se de baixa com a administrador al Registre Mercantil. El Govern, tan punyent quan ha d'opinar sobre altres grups, aquí no em va voler donar el seu parer, potser per ventura és que havia exercit un any de manera incompatible i és un infracció greu punible, punible fins i tot amb la inhabilitació temporal.

Per això instam al Govern a una reacció, el Govern no pot consentir servilment incompatibilitats per ser vós qui sou, la persona afectada.

I arribam al punt neuràlgic, és d'un supòsit que ha tengut i té una rellevància cabdal en el règim d'incompatibilitat del país: les farmàcies. No debades una exconsellera va ser declarada incompatible per un tribunal i sancionada pel Govern i ara tenim el president en un supòsit idèntic. Vaig demanar al Govern com basava el canvi de criteri, no em va contestar. Deim en primer lloc que el titular d'una farmàcia ha de nomenar un substitut si té dedicació exclusiva, és un tema tan pacífic que no m'hi estendré, tanmateix els confés que n'extrauré unes conseqüències a Marratxí.

El segon punt és clau. Deim que no és suficient haver nomenat un substitut per evitar la incompatibilitat, per què?, perquè la llei d'incompatibilitats diu que tant és incompatible si s'actua per si o mitjançant substitució, talment ho diu, usa exactament el mateix terme que la nostra llei d'ordenació farmacèutica, "substitució".

En la sentència de la Sra. Salom aquesta dada és decisiva, sobretot -sobretot, i això és el que destaca la sentència-, perquè qui rep tots els beneficis empresarials, tots, és el titular, el substitut només és un empleat. Aquest va ser l'argument que va servir el PP contra Salom i va guanyar, *roma locuta, causa finita*, però lliguem-ho encara amb el punt sisè en el qual recollim una previsió legal.

Els membres del Govern que tenen més d'un 10% d'una propietat d'una empresa no poden facturar a l'Administració autonòmica ni al sector públic que en depèn, retenguin-ho perquè aquesta va a examen, ni al sector públic que en depèn.

I ara, sumant les dues coses, no els devé clara la conseqüència? Un regidor de qualsevol dels nostres pobles si té una botiga no pot despatxar al seu ajuntament ni paper d'estrassa, ni coques, ni cocarrois, res, i el president del Govern pot facturar més d'1 milió d'euros anuals a una entitat del sector públic autonòmic?

Per cert, qui factura és la farmàcia del president, les factures duen el seu nom i duen el seu NIF, van als seus comptes, ningú no posa en dubte, ningú no ha posat en dubte que la farmàcia és del Sr. Bauzá, és el propietari del cent per cent, no d'un 10, no d'un 20, no d'un 75, és el propietari del cent per cent, és ell, no el substitut, ell, qui se'n du tots els beneficis, 160.000 euros l'any, segons declara a l'IRPF, més del doble del sou com a president, i això no és una activitat econòmica? El regidor no pot facturar ni 20 cèntims al seu ajuntament. El president sí, més d'un milió? No tendria ni cap ni peus. El sistema hauria embogit, no és el cas.

L'anomalia no és de la llei, la llei és congruent, l'anomalia és a l'aplicació que n'ha fet el Consell de Govern, el Sr. Bauzá no pot facturar a l'ib-salut essent president del Govern. No pot, és il·legal. En demanarem explicacions al Govern, no ens en va donar.

He posat l'exemple del regidor, però podria haver parlat de l'Administració de l'Estat. Vaig dir que la regulació d'incompatibilitats de l'Administració de l'Estat és germana bessona de la que tenim per a les Illes Balears, vaig demanar en què els troba diferents el Govern, per variar no em va donar cap clarícia ni una. Bé, idò amb la mateixa regulació, el delegat del Govern d'Extremadura i d'altres casos, agaf aquest perquè ha estat el més rellevant dels darrers temps, va haver de dimitir, el Sr. Rajoy el va trobar incompatible. Jo no he trobat les diferències.

I encara una altra reflexió. Com vostès sabem, en la nostra llei de farmàcia només els farmacèutics poden ser titulars d'una farmàcia, per què?, hi han pensat? Si segons el Govern i el Partit Popular l'únic important és que despatxi un apotecari, tant si és titular com si és substitut, per què cap de nosaltres o una societat no pot muntar una farmàcia, per què ha de ser el titular de la propietat un farmacèutic?, si només és un patrimoni no tendria cap sentit, tots podríem tenir una farmàcia com a patrimoni, aquesta exigència parteix de la premissa que sí hi ha responsabilitat del titular, si no seria un doi. Ja els ho he dit, tots els punts ens menen allà mateix.

El Sr. Gornés llegí a la interpel·lació el que havia de garantir la llei d'incompatibilitats, la imparcialitat en l'exercici del poder, d'acord. Idò hi ha qui relaciona el ritme de concessions d'oficines de farmàcia autoritzades amb el fet que el president sigui titular d'una, molt especialment les pendents en el terme de Marratxí.

La sentència de la Sra. Salom va més enllà. Parteix que no s'ha de demostrar cap relació entre l'actuació real del Govern i els interessos de l'alt càrrec, sinó que s'ha d'evitar la simple sospita, i així justifica el principi d'incompatibilitat absoluta.

Acab, Sra. Presidenta. No tendré temps de tocar tots els punts de la moció, crec que són extensos, ja hi tornarem a la rèplica.

Dues paraules tan sols del punt tercer que és una protesta implícita contra la manera en què s'ha amagat informació i s'ha dificultat la tasca de control al Govern a l'oposició en aquest afer, mesos per aconseguir declaracions públiques, advertència de sancions a diputats, dificultats contínues intolerables per tenir un debat en condicions, tot plegat em sembla greu. Li agraeisc

haver pogut unir aquesta intervenció fins ara a aquesta moció, però el que ha passat fins avui ha estat democràticament molt greu, per això hem trobat necessari un punt per demanar un gir, si el PP i les presidències no es disculpen com a mínim aprovin el punt tercer.

Tant de bo aquesta moció representi un gir efectiu, però això passa per una decisió difícil...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...acab, Sra. Presidenta, difícil i valenta, en aquest temps tots hem hagut de prendre decisions difícils i valentes per recuperar la credibilitat de les institucions, ara toca fer-ho a José Ramón Bauzá, i si ell no ho fa al Consell de Govern i en darrer extrem toca al Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara té l'ús de paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Pilar Costa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, una vegada més ens trobam en aquest plenari per tractar el que és el règim d'incompatibilitats dels membres del Govern i alts càrrecs i concretament la de la figura del president que fa més d'un any que cueja en aquest parlament, però amb tranquil·litat perquè intentaré no reiterar o no caure en el mateix debat que ja hem tengut en altres ocasions aquí, en aquest plenari. Pensa que el fet que una part ja estigui als tribunals, perquè decideixin si el president és incompatible o no, això no pot furtar el debat d'aquesta actuació política del president o de qualsevol altre membre del Govern.

Si llegim detingudament els nou punts de la moció de MÉS, és impossible no donar-li suport perquè en definitiva el que ve a dir és que es compleixi la llei, la llei d'incompatibilitats bàsicament, o fer una declaració d'intencions que el Parlament reconegui coses tan òbvies com que ser membre del Govern no és compatible amb cap activitat professional o mercantil com diu la llei, que la incompatibilitat afecta també els administradors de les societats, cosa que també diu la llei, i així fins als nou punts de la moció.

Tota aquesta història, com aquí ja ha recordat el portaveu de MÉS, va començar ara fa exactament un any quan un mitjà de comunicació va revelar que el president era administrador de dues societats mercantils, cosa que era absolutament incompatible amb el seu càrrec, a més de ser titular propietari de la seva farmàcia i, per què un any després continuam parlant d'aquest tema aquí al Parlament? Perquè el president no hi ha volgut posar remei i sobretot perquè ha mentit al Parlament, ha

mentit al Govern i a la ciutadania negant totes les evidències. I aquí és on hi ha el problema, en la mentida i en l'engany.

El conseller Gornés en la interpel·lació prèvia a aquesta moció, ara fa dues setmanes, va dir que tots érem humans i que tots ens podíem equivocar, efectivament, per suposat que tots ens podem equivocar, però el problema és que el Sr. President ha dit que no s'ha equivocat, que això ho ha fet així perquè ho havia de fer així. El Sr. Bauzá creu que és diví i no humà i no ha dit encara que s'hagués equivocat en res, sinó que en una de les empreses ja no era l'administrador i que a l'altra era l'administrador del seu propi patrimoni, una altra mentida. Miri si era incompatible amb l'administració de l'empresa Bauser que quan es va fer públic tot aquest afer es va desfer de l'administració, exactament el mes de maig de l'any 2012, però el que no va calcular el Sr. President és que a la tercera persona a la qual va passar l'administració d'aquesta entitat mercantil li va contagiar la seva incompatibilitat ja que aquesta tercera persona era i és funcionària del Govern i aquí agafam el Govern amb una altra mentida.

Se'ns digué en una pregunta aquí al Sr. Portaveu, el Sr. Bosch, concretament dia 2 d'octubre, se'ns va dir al Ple que aquesta funcionària no incorria en cap incompatibilitat per ser ara l'administradora de l'empresa del Sr. Bauzá, però, quina casualitat!, això se'ns deia dia 2 d'octubre del 2012, però dos dies després, dia 4 d'octubre, aquesta funcionària, aquesta senyora demana la compatibilitat de les seves funcions com a professora dependent de la Conselleria d'Educació per exercir d'administradora d'aquesta societat i quatre dies després la Conselleria d'Educació la hi concedeix. Pregunta obligada, ser administrador d'una empresa no és incompatible per al president del Govern i en canvi sí ho és per una professora interina d'aquest govern? Com diria la Sra. Cabrer "això sí que és un acudit", no s'ho creu ni el mateix govern.

El tema, però, no queda aquí, a mesura que s'ha anat estirant el fil, el Sr. Bauzá hi ha quedat més embullat, perquè ara hem sabut també que mentre va ser alcalde va cobrar indegudament uns diners com a càrrec que tenia en exclusivitat quan resulta que no tenia cap substitut a la seva farmàcia, incomplint la Llei d'ordenació farmacèutica, una altra equivocació? És que totes les equivocacions del president sempre són favorables als seus interessos econòmics, sempre, quina casualitat, cap equivocació va a favor de l'Administració a la qual serveix el Sr. President.

I en aquest cúmul d'equivocacions arribam a les declaracions d'activitats i de patrimoni on es va posar de manifest que també hi havia greus oblits, però és que el Sr. President no es va oblidar de res i per què deim que no es va oblidar de res?, perquè el mateix president en seu parlamentària va reconèixer o va dir que ell no tenia cap obligació de declarar res de les seves empreses ni de les seves farmàcies, que tot això eren ingressos conseqüència del seu patrimoni personal, com si vendre Aspirines, Fortasec o Voltarén formàs part del seu patrimoni personal i no d'una activitat econòmica com una altra.

El debat sobre si la llei és molt dura o és poc dura, és justa o és injusta, si ha d'afectar els farmacèutics o no és un altre debat, no és el debat que avui ens ocupa aquí. El que ens ocupa avui aquí és que tothom és igual davant la llei i que tothom està sotmès a la llei, fins i tot el president d'aquesta comunitat, o jo diria més, sobretot el president d'aquesta comunitat.

I per la porta de darrera s'intenta modificar la legislació per salvar aquesta situació personal. Sí, així ha estat. Així ha estat el que ha fet el Govern, que ja fa molts de mesos va intentar modificar i va redactar un text per modificar la Llei d'ordenació farmacèutica, de fet, com dic, el Grup Parlamentari Popular, en aquesta sala, va presentar una proposició no de llei en què demanava que el Govern fes una modificació de la Llei d'ordenació farmacèutica. Ja se sap que quan el PP presenta una PNL dient que el Govern faci alguna cosa és perquè ja ho té fet i en vies de fer-ho. I dos dies després el Grup Parlamentari Popular va retirar aquesta proposició no de llei perquè l'escàndol en aquells moments ja era majúscul. I mentrestant, la Conselleria d'Administracions Públiques, que ha estat la còmplice en tot aquest afer, proposa una modificació de la Llei de bon govern que sembla que s'aprovarà ara en pocs dies al Consell de Govern per donar una espitjadeta per solucionar els problemes del Sr. Bauzá, encara que serà absolutament inútil.

Per cert, em varen sorprendre també molt les paraules del conseller d'Administracions Públiques a la interpel·lació fa dues setmanes en el recordatori que va fer de la responsabilitat que tenen els funcionaris que custodien les dades de les declaracions d'activitats i patrimoni. Va dir el conseller: "No hauria de fer falta recordar que el personal del registre està obligat per llei a guardar secret sobre el seu contingut i que en cas contrari s'exposen a una sanció". Té tota la raó, Sr. Conseller, però es veu que va oblidar que des de la seva conselleria varen sortir dades en aquesta legislatura que afectaven declaracions d'exalts càrrecs.

Vagi molt alerta, Sr. Gornés, no sigui que per fer un favor al seu cap resulti que hagi posat en un seriós compromís algun dels seus subordinats. No vengui els seus subordinats pel seu cap, perquè al final es quedarà vostè tot sol.

Per anar acabant, mirin, senyors diputats i senyores diputades, el tema que ens ocupa, és a dir les causes d'incompatibilitat, està clar que és d'aplicació al cap o al president del Govern. Desenes i desenes d'informacions periodístiques, debats i debats parlamentaris aquí mateix, un expedient resolt al Consell de Govern, una sentència del Tribunal Superior de Justícia del 2007 d'un cas idèntic, una dimissió del delegat del Govern d'Extremadura per les mateixes raons i un llarg etcètera posen en evidència i demostren que no es compleixen els principis d'objectivitat, d'imparcialitat i d'absoluta incompatibilitat que exigeix la llei.

La llei precisament el que vol no és evitar que es produeixen decisions subjectives que afectin o afavoreixen el càrrec incompatible, no, no és això el que busca la llei, va més enllà. La llei el que vol és que ni tan sols hi pugui haver el més mínim dubte i en el cas del Sr. Bauzá, desgraciadament, hi ha més que dubtes, no només dubtes, sinó fets objectius, fets objectius com que s'han cobrat milions d'euros provinents del mateix govern, dubtes sobre si les prioritats en el pagament a farmàcies són decisions objectives, dubtes sobre si la paralització de l'obertura

de noves farmàcies al municipi de Marratxí té a veure o no amb el president i un llarg etcètera. Uns poden tenir dubtes, altres podem tenir conviccions, però precisament això és el que ha volgut evitar la llei, el més mínim dubte.

El Govern, el Partit Popular i el Sr. Bauzá han decidit atrinxerar-se jugant amb el factor temps. Abans criticaven que l'oposició judicialitzava la política, ara han arribat a la conclusió que el millor que li pot passar al Partit Popular i al Govern ésser als jutjats; per què? Perquè mentre no arriben les sentències ningú no assoleix la més mínima responsabilitat política i amb una mica de sort el Sr. Bauzá acabarà la legislatura, però mentre tot això passa creix el descrèdit cap a la política, cap als càrrecs polítics, sobretot perquè alguns s'ho han guanyat a pels, però perjudicant tothom.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

I el més greu de tot -acab ara mateix, Sra. Presidenta-, i el més greu de tot és que ningú no governa aquesta comunitat. El president ha fet un twit aquest matí que deia que és necessari ser a Brussel·les perquè si no hi ets és com si no existissis. Efectivament, això és el que passa, com que el Sr. President no hi és, no existeix.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Margalida Cabrer, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El debat que avui ens presenta el Grup MÉS, amb els seus *palmeros* del PSOE, té, al meu entendre dues característiques:

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... la primera és que en aquest moment és el que més interessa als ciutadans de les Illes Balears per activar la generació de llocs de feina, per lluitar contra la crisi econòmica i per garantir la viabilitat de la nostra comunitat autònoma. I la segona és que és un tema tan cabdal per als ciutadans de les Illes Balears que es reitera en aquest parlament, no una ni dues ni tres vegades, sinó més de deu, amb arguments reiteratius i semblants i que, en teoria, estan tan, però tan clars que no importa si trepitjam els

drets constitucionals de les persones, el respecte als procediments o la separació de poders. Estan cegats que no veuen res més i, a més, com que ja no saben com cridar l'atenció, afegeixen ingredients d'acusacions, de censura i un poquet de teatre, Sr. Alorda, només per cridar l'atenció, perquè és rotundament fals que en aquest parlament no s'hagi tractat reiteradament els seus atacs personals al president; han fet preguntes orals al president, interpel·lacions, proposicions de llei, mocions; han dirigit tot tipus de desqualificacions personals, la setmana passada li deien analfabet; s'han quedat ben a pler, però ens pareix indigna que sota excuses falses el seu objectiu sigui no respectar el Reglament del Parlament, ni respectar la presidència del Parlament que és la competent per dirigir i moderar el debat i per fer complir el Reglament.

(*Alguns aplaudiments*)

I per cert, fa molt bé el president de ser a Brussel·les a cercar fons per a la insularitat i no sentir una altra vegada un debat reiteratiu, per desena vegada.

Dit això, i entrant en el tema de fons, no és la primera vegada que ho dic, ni segurament serà la darrera, vostès avui pretenen un acord d'aquest parlament il·legal, il·legal perquè els òrgans competents de l'administració de la comunitat autònoma, encarregada de vetllar pel compliment de la Llei d'incompatibilitats, els tècnics i funcionaris competents, independents i amb una trajectòria professional reconeguda, han decidit el contrari del que vostès pretenen. I per això vostès han anat al jutjat, perquè vostès no ho comparteixen, però vostès són part i els funcionaris són independents, aquesta és la diferència, i són els jutjats els que han de resoldre cada cas particular, perquè és un dret constitucional i no perquè el jutja d'ordre sentenciï i molt manco aplicant una sentència que és d'una altra persona, que no mencionaré, però que darrerament és molt famosa a Twitter, i aquesta famosa twittera sí que la varen condemnar.

Per tant, no es tracta de guanyar temps, es tracta de respectar l'estat de dret.

(*Alguns aplaudiments*)

I per tant és indecent que vostès vulguin sentenciar i molt manco quan vostès, el Grup MÉS, arrossega dues contradiccions: la primera, no voler acatar la sentència de la famosa twittera, com així consta en el *Diari de Sessions* de dia 16 de desembre del 2008 i que més endavant explicaré. I la segona, no voler acatar l'arxiu judicial penal de la denúncia que vostès varen interposar contra el president de la comunitat autònoma, al qual també més endavant em referiré.

El Grup MÉS, que avui treu pit i ens dóna classes i lliçons magistrals sobre jurisprudència, sobre interpretacions legals, està tan cegat que una persona amb una sòlida formació jurídica, com és el Sr. Alorda, és incapaç d'adonar-se que ens planteja a votació una moció perquè aquest parlament interpreti sentències, interpreti lleis, discrepi dels funcionaris i tècnics de la comunitat autònoma, en definitiva, una funció que no correspon a aquest parlament sinó als òrgans de l'administració pública els quals el Govern ha de respectar sota el control judicial posterior.

Presentar a votació no sé quants punts assenyalant obvietats, però immediatament després fent una interpretació parcial i personal de com s'han d'entendre, Alorda, el jurista de reconegut prestigi, és qui dictamina; però, curiosament, el jurista de reconegut prestigi no posa cap punt que digui: "El Parlament constata que el Govern de les Illes Balears no aplica la Llei 2/1996, d'incompatibilitats". I no pot posar aquest punt perquè vostè sap perfectament que el Govern ha respectat els procediments administratius, la denúncia que vostès van presentar, l'ha tramitada, ha complert la llei, han tengut accés als registres, que sí permet la Llei d'incompatibilitats, i ha resolt d'acord amb els informes tècnics i jurídics. Per això no hi ha cap punt que digui que el Govern no ha complert la Llei d'incompatibilitats, perquè vostès saben que ha complert la llei i els procediments.

Per tant, que avui es pretengui que aquest parlament exerceix funcions que no li corresponen, suposa increïblement negar les regles més elementals de l'estat democràtic i de dret. I per cert, és rotundament fals que hi hagi una modificació de la Llei del bon govern per alterar les regles o les normes d'incompatibilitats, és rotundament fals, i ho sap perfectament la Sra. Costa.

És increïble, senyores i senyors diputats, que no s'adonin que no voler respectar els procediments administratius, els procediments judicials, les garanties constitucionals que té qualsevol personal i que tant ens ha costat arribar a tenir, és un exercici de totalitarisme. Per què hem de donar per bona la seva interpretació legal i no la dels tècnics del Govern, que serà revisada per la Sala Contenciosoadministrativa? Per què ho diu vostè? I qui és vostè? És un jutge? No, vostè és un diputat de l'oposició a qui només li preocupa atacar l'honorabilitat del Partit Popular per motius ideològics, per estratègia política, fent ús del seu paper d'oposició i centrar-se en temes que no són prioritaris ni molt manco, però en això no m'hi fic, cadascú dissenya la seva estratègia. Però vostè avui només té un paper polític i no d'òrgan administratiu ni de jutge.

I el Grup Popular s'oposa frontalment a aquesta mena de subrogació d'altres poders de l'Estat que s'atribueix el Sr. Alorda i els *palmeros* que l'acompanyen, perquè no és la nostra funció constitucional, vulnera els drets constitucionals de les persones, atempta la separació de poders i és un exercici de totalitarisme.

I mirin, que totes aquestes propostes les faci el Grup MÉS, quan du darrera un passat en aquestes qüestions que no avalen precisament la seva transparència i objectivitat, encara reafirma més la solidesa amb la qual el Grup Popular afronta avui, per desena vegada, aquest debat que només persegueix una estratègia de difamació i de voler cercar alguna cosa amb la qual entrenir-se, atesa l'evident millora de la situació econòmica que amb valentia afronta aquest govern. Poden intentar desviar l'atenció dels mitjans de comunicació, però no desviaran l'atenció ni del Govern ni del seu president amb la situació econòmica.

I avui és bo recordar dos fets importants del Grup MÉS, als quals he fet referència al principi de la meua intervenció: el primer és una proposició no de llei que va presentar el Grup Popular la legislatura passada, un cop va sortir la sentència, la famosa sentència que el Sr. Alorda ens presenta a la seva moció; la PNL deia: “El Parlament de les Illes Balears constata que la Sra. Aina Salom i Soler era incompatible per exercir el càrrec de consellera de Salut i Consum del Govern de les Illes Balears en el període que va del 99 al 2003, tal i com ho manifesta el veredict de la sentència núm. 956, de 16 de novembre, dictada per la Sala Contenciosoadministrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears”.

Aquesta PNL, que es va tractar en el plenari de 16 de setembre del 2008, només constata una sentència a una persona concreta, una evidència; i què va votar vostè, Sr. Alorda? Vostè va votar en contra, ...

(Remor de veus)

... no va voler constatar la sentència d'una persona que havia estat consellera del pacte de progrés, i ara vol vostè que aquesta sentència s'apliqui a un altre? Jo crec que això és indecent, Sr. Alorda.

El que és..., el que és...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... jurídicament correcte, acatar una sentència d'una persona, vostè no ho va voler fer. Per què? Per les cadires? Estaven en joc les cadires, Sr. Alorda?

(Remor de veus)

Era això el que passava? En canvi ara pretenen, indirectament, que aquesta sentència el Parlament constati que s'ha d'aplicar a un altre cas particular, quan els funcionaris i tècnics han dit que no. No ens vengui aquí a treure els colors al Grup Popular, primer es tregui vostè mateix els colors.

Però hi ha un segon fet important en aquesta història i aquest segon fet és l'arxiu de la denúncia que vostès varen interposar, per falsedat, contra el president de la comunitat autònoma de les Illes Balears. La Fiscalia rebutja els seus arguments de forma contundent i diu clarament que és la jurisdicció contenciosa la competent per determinar si l'acord del Consell de Govern és o no conforme a dret. La jurisdicció contenciosa, no el Parlament ni el jutge Alorda; la Fiscalia no ens diu que ha de resoldre el jutge Alorda, sinó la jurisdicció contenciosoadministrativa. Dues patinades importants, com per sentir sermons i lliçons d'ètica i transparència.

I acab, senyores i senyors diputats, agradi o no agradi a l'esquerra el major exercici de transparència que hi ha hagut a la història de les Illes Balears l'ha fet el president de la comunitat autònoma, ho ha publicat tot, absolutament tot, és l'únic. I una vegada publicat tot, res no ha variat de la situació judicial que vostès varen denunciar, perquè, malgrat les seves difamacions, no tenen prou arguments com per continuar difamant. Respectin els procediments administratius i els procediments judicials com nosaltres ho farem, no siguin sectaris, vostès no s'autoapliquen la mateixa vara de mesurar.

El Sr. Alorda ha presentat una declaració complementària, altres diputats també i n'hi ha d'altres, com el vicepresident segon de la Mesa que es resisteix a presentar una declaració complementària; hi ha exconsellers del pacte, del PSOE i del PSM, que ni tan sols varen presentar declaracions d'activitats i patrimoni en el Govern, incomplint la Llei d'incompatibilitats.

Senyores i senyors diputats, la dedicació del Govern i del seu president amb cos i ànima a governar la pitjor crisi econòmica de la nostra història és absoluta i amb resultats palpables, com ho són les mesures més que exemplars adoptades sobre l'honestedat en el servei públic. Lamentam que el nivell en aquest parlament sigui tan poc constructiu i tan negatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Acab, Sra. Presidenta. Però sabem des del Grup Popular que res no desviarà l'atenció d'aquest govern sobre el realment important.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula? Té l'ús de la paraula el Grup MÉS, el Sr. Antoni Alorda, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, en primer lloc, al Grup Socialista per donar suport, mai no havia sentit que per donar a unes idees i a una moció se'ls tractàs de *palmeros*, en tot cas els *palmeros* de les incompatibilitats crec que tenen poc respecte a la pluralitat del Parlament. Nosaltres, en tot cas, el suport, les gràcies.

No ens n'aprovaran ni una de proposta, de totes les que diu d'incompatibilitats? Totes, consideren que no n'hi ha cap ni una que sigui assumible pel Grup Popular? I efectivament, aquí no ens erigim en jutges, jo veng a fer política a aquest parlament, no em fa cap por la paraula, i deix també que siguin els mitjans de comunicació i el poble que llegeixin la moció i vegi què voten a favor i què votaran en contra, que ho valorin, políticament, naturalment.

Vostè em diu, vostè, que és una de les signants del tema de la Sra. Salom, vostè que és una de les que ho va impugnar, vostè, que deu tenir més prestigi jurídic que jo, i li agraesc, en què sigui irònicament, el reconeixement a la carrera, perquè tampoc no, evidentment no som un jurista de reconegut prestigi, però vostè que exerceix, que hi és i firma, em dirà quines han estat les diferències, perquè no hi ha entrat. I vostè em diu que jo faig parts i quarts? El principi dels parts i quarts és el que vostès apliquen a la interpretació d'aquesta sentència i del text del Partit Popular que hi havia i que l'acompanyava.

He dit que eren idèntics, jo diria que, si m'apuren, hi ha diferències, és molt més greu el del Sr. Bauzá, primera perquè la sentència ja hi era i la coneixia bé, perquè l'havien tret en nom del Grup Popular, que tenia aquesta doctrina. Segona, perquè la segona Salom havia dit que tenia activitats econòmiques; el Sr. Bauzá ho nega i ho nega tot el dia, encara ara ho nega. Tercera, és que el Sr. Bauzá encara té més negocis. I quarta, el Sr. Bauzá no és un conseller, el Sr. Bauzá és el president del país, i vostè el compara amb temes menors i considera que això és un tema com que fos indiferent.

Idò no, la Sala destaca que la Sra. Salom és "*un cargo político de máximo poder en el organigrama de la comunidad autónoma*"; per demostrar-ho destaca: "*que participa en el máximo órgano rector de la CAIB, el Consell de Govern*". El que considera rellevant la sentència és que la Sra. Aina Salom és un membre, la seva, el seu escrit, Sra. Cabrer, el seu escrit, probablement, per ventura del seu puny i lletra, que està dins el Consell de Govern. Perquè li dóna la raó.

I qui presideix el Consell de Govern? Per això també hi ha hagut un punt que no he tengut temps de parlar a la intervenció anterior, volem que el Parlament de les Illes Balears faci una declaració política, constati una altra obvietat, que el cap de l'executiu està sotmès al règim d'incompatibilitats d'alts càrrecs i que no ho pot eludir al·legant manca de facultats executives, com ha acceptat el Consell de Govern. Per cert, amb la Sra. Salom el Consell de Govern progressista la va multar, la sanció és del Consell de Govern progressista; clar que la va acatar, clar que va acatar la sentència, no vàrem aprovar aquí constatar una aplicació d'una sentència, però es va multar la Sra. Salom, un govern progressista. I aquí, el Consell de Govern és qui ha dit que no, que el seu president no té competències executives; perquè el president ens ha fet fer un ridícul supí de dir que ell no té competències executives, sinó només de representació i de direcció, com si la direcció fos una cosa que no té a veure amb la gestió directa dels consellers.

No m'estranya que no ens volguessin passar l'expedient, perquè l'expedient fa empegueir. Com pot dir el propi president que no té potestats resolutòries ni potestats normatives si el BOIB va ple de firmes seves?

I mirin, jo també m'he anat resistint a valorar la política farmacèutica del Govern i aquestes resistències a atorgar noves llicències, però, com molt bé s'ha apuntat, i com deia el seu recurs, Sra. Cabrer, de la Sra. Salom, l'important és que no hi hagi el més mínim dubte, la més mínima sospita que hi pot haver alguna incompatibilitat. Bé, doncs, un senyor, per dir-ne, entre d'altres, l'agaf dels diaris: "*A mí que no me digan que no tiene conflicto de intereses, ¿qué ganas puede tener Bauzá de*

que le abran una farmacia a 250 metros de la suya? Ninguna, es evidente."

Bé, és una opinió, és una opinió, és una opinió, i és una sospita: quanta gent pot tenir aquesta sospita? Idò això és el que la Llei d'incompatibilitats surt a camí i intenta aturar. La sospita hi és, la temptació hi és, la capacitat d'influència hi és, més d'1 milió d'euros cada any amb facturació al seu propi CIF, per part d'una empresa que depèn indirectament de la seva pròpia direcció. Negar-ho és riure-se'n de la gent, Sra. Cabrer; abusar de la nostra paciència; *quousque tandem abutere, Sr. Bauzá, patientia nostra*, això s'ha d'haver acabat! I vostès continuen dient que aquest tema no té importància. Aquest tema té importància perquè la credibilitat de les institucions avui és un tema cabdal, el lideratge s'ha d'exercir amb tota legitimitat i amb tota la poderia i autoritat moral, i avui ho necessitam més que mai, avui el carrer ens demana que tots els polítics tinguem credibilitat. I això ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta.

... ens exigeix mesures clares i llampants.

El Sr. Bauzá ha de triar entre negocis o la presidència, o deixa la farmàcia o, com diria Aznar, que se'n vagi.

I no li amagaré -i acab, Sra. Presidenta- que la seva insensibilitat social per tot el que passa, la seva obsessió contra la llengua catalana, amb plata li ho dic, el nostre grup farà un alè si tria la farmàcia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim ara a la votació de la moció. Votam. Votam.

Queda rebutjada per 31 vots en contra i 25 a favor.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2978/13, presentada pel Consell Insular de Menorca, de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2978/13, presentada pel Consell Insular de Menorca, de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Intervenció del Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, qui ha estat designat pel Consell de Menorca per fer-ne la defensa, amb un temps de quinze minuts.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Senyores i senyors. Bon dia. Vull agrair aquesta oportunitat de ser portaveu, en aquest cas, del Consell de Menorca per fer la presentació d'aquesta proposició de llei que pel seu contingut i rellevància ho és i alt per als menorquins del pla territorial o la norma territorial transitòria de Menorca. No obstant això, he de reconèixer que com a òrgan legislatiu el seu contingut no ha de tenir, en la meua intervenció, més que una breu presentació i justificació del perquè d'aquesta proposició de modificació.

En el punt primer de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012 es va promulgar la llei assenyalant que aquesta norma haurà d'aprovar-se definitivament en el termini màxim d'un any. Tots els que coneixem la tramitació dels instruments d'ordenació territorial o dels instruments de planejament urbanístic sabem bé que preparar la documentació i després tramitar-la tarda sempre molt més d'un any.

Si analitzéssim quantes lleis ha promulgat o decrets lleis aquests anys de crisi el Govern i el Parlament ens trobaríem fàcilment amb molt més d'una dotzena en dos o tres anys. Si miram quants de planejaments municipals s'han adaptat en el pla territorial a Menorca -em pertoca parlar de Menorca, no d'altres llocs- veuríem que encara hi queden quatre que no únicament, parcialment s'han adaptat i completament cap ni un.

Açò és expressió que és difícil elaborar i tramitar instruments de planejament. I aquesta és la raó principal d'aquesta petició de proposició de llei. Hem de completar l'actualització de tota la cartografia; categories de sòls, superfícies, usos, hem d'incorporar delimitacions de LIC, de ZEPA, d'ordenació vigent; adequar-nos a la legislació promulgada des del 2003 cap aquí; hem de revisar l'ocupació del sòl, en el sòl rústic hi ha nuclis rurals, molts de nuclis rurals, que s'han de convertir en assentaments; hi ha setze àrees de reconversió territorial i quatre d'esponjament de les quals només una, del 2003 fins ara, deu anys, d'una únicament està completada l'actuació i pot tenir llicències, i hem de sol·licitar a més bona part d'informes previs a administracions per imposició legal.

Volem, volem fer una obra amb aquesta norma territorial, que ha de servir per a la revisió que s'iniciarà o al mateix temps o a continuació d'aprovar aquesta norma, que permeti l'objectiu principal polític que perseguim, que qualsevol menorquí, que qualsevol ciutadà, de Menorca o no, pugui conèixer sense intermediació quina és la normativa, la regulació, els béns patrimonials naturals, els béns històrics, és a dir, la regulació, qualsevol situació que tenguim a veure amb l'ordenació del territori de l'illa o del seu municipi.

És una feina important, però és una feina que la tecnologia d'avui ho permet i l'únic que exigeix és el temps i l'esforç per aconseguir-ho. El nostre seria un treball que no seria ni prou útil ni complert si no arribam a aconseguir aquest objectiu. Ara és pràcticament impossible que un ciutadà no ja normal sinó interessat pugui conèixer personalment i directament sense intermediació quines són les normes, quin és el contingut del patrimoni protegit, sigui natural, si ho és a nivell de comunitat autònoma, si ho és a nivell d'Estat, si ho és a nivell del mateix pla territorial o ho és a nivell europeu. Hem de revertir aquesta situació i aquest és l'esforç en què ens trobam immersos i per això, per no posar-lo en risc en l'avançat ja, molt avançat que està, demanam que la nova redacció no incorpori aquesta obligació d'un termini màxim d'un any per tenir aprovada definitivament aquesta norma.

També demanam que a l'apartat c) del punt 2, on diu, "legitimar l'execució d'actuacions de transformació urbanística amb els condicionants que es prevegin, sempre que es trobin ordenats de forma detallada els instruments d'ordenació territorial, quedi clar que aquest instrument és la pròpia norma territorial transitòria". Per tant, demanam també la revisió de la redacció d'aquest apartat. Açò ens permetrà fer, més que fer, continuar amb l'esforç que fan no només empleats, col·laboradors, interessats, tècnics, particulars i sobretot aquest esforç que va fer primer aquesta cambra, vostès, senyores i senyors diputats, en aprovar la possibilitat d'aquesta norma territorial transitòria, el Govern que ha donat suport en tot moment a aquelles matèries que li són de la seva competència, actualització de cartografia, de prevenció de risc d'incendis, actualització de la cartografia de zones amb risc d'inundació, actualització de cartografies relacionades amb espais protegits i moltes altres que no detallaré perquè he dit que vull ser breu i no em vull estendre en la meua intervenció. El debat de presa en consideració som plenament conscient que és de vostès, senyores i senyors diputats.

Per tant, el meu agraïment a tots aquells que col·laboren i que fan que l'actuació de qualsevol persona, qualsevol polític, qualsevol grup tenguí èxit, no sigui un fracàs. L'esforç i a acabar la feina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara es procedirà per part de la secretaria primera a la lectura del criteri del Govern.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

"Antonio Gómez Pérez, secretari del Consell de Govern, certifica que el Consell de Govern, en la sessió de dia 5 d'abril de 2013, adoptà, entre d'altres, l'acord següent:

Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de llei de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, RGE 2978/2013.

A proposta del conseller de Presidència el Consell de Govern adopta l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'apartat tercer de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la conformitat del Govern de les Illes Balears en relació amb la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, RGE 2978/2013.

Segon. Manifestar igualment, en consideració a allò que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.

Ii perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin expedisc aquest certificat amb el vistiplau del president.

Palma, 5 d'abril de 2013."

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara, en aquest moment, passam a la intervenció dels grups, en aquest cas seria del grup parlamentari que dóna..., que es mostra a favor de la proposició, el Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. La Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, va facultar a la seva disposició addicional novena el Consell Insular de Menorca perquè aquest, de forma excepcional, pogués aprovar una norma territorial transitòria que fos la que regulés el planejament urbanístic d'aquesta illa mentre no es modifiqués el Pla Territorial Insular. I a la mateixa llei es preveia un termini màxim d'un any perquè aquesta norma cautelara estigués aprovada.

Des del Consell Insular de Menorca, tal i com preveu el Reglament d'aquesta cambra a l'article 116.2, es va trametre a la Mesa del Parlament un proposició de llei amb l'objectiu de modificar aquesta disposició addicional novena en allò que fa referència al termini màxim d'un any per a l'aprovació, precisament, de la norma territorial transitòria. Un temps que per l'excepcionalitat de la norma i per la seva complexitat és certament impossible poder complir dins aquest termini fixat per la llei, tal i com molt bé ha explicat el conseller d'Ordenació del Territori del Consell Insular de Menorca, el Sr. Huguet.

Per aquest motiu es presenta aquesta proposició de llei que suposa la modificació d'aquesta disposició addicional novena a fi d'eliminar aquest termini. Per altra banda, i com també ha dit el conseller, s'aprofita per redactar millor, de forma més entenedora, l'apartat c) del punt número 2 d'aquesta disposició addicional novena, per tal de deixar ben clar que quan es parla que sempre es trobin ordenats de forma detallada els instruments d'ordenació territorial es refereixi a la norma territorial transitòria, una qüestió que és més tècnica i que millora la comprensió del text.

Facem, però, un poc d'història. Era dia 25 d'abril de 2003 quan el Consell Insular de Menorca va aprovar de forma definitiva el Pla Territorial Insular, el conegut PTI. Una norma que va ser modificada pel Ple del consell insular dia 26 de juny de 2006, per cert, es va començar a treballar en aquesta modificació el mateix any de la seva aprovació, és a dir, l'any 2003 es va començar a fer feina per a la seva modificació, el mateix any que s'havia aprovat. És curiós.

En tot cas, i a allò que jo em volia referir, és que varen tardar tres anys, tres anys, per modificar el Pla Territorial Insular, perquè ens adonem de l'envergadura que suposa una modificació del PTI, una modificació que, en aquest cas, l'única que hi ha hagut, es va fer efectiva després de tres anys de feines.

Hem pogut sentir, pels mitjans de comunicació, com alguns grups, concretament el Grup MÉS, qualificava de fracàs que no es complís en un any, i diuen que és un fracàs aquells mateixos que varen tardar tres anys per justificar o per aprovar una modificació del PTI? Jo crec que no té sentit qualificar-ho de fracàs, és absurd, és absurd. Tot, i ho ha dit també molt bé el conseller, tot el que suposa modificar planejament urbanístic, tot el que suposa modificar planejament urbanístic és complicat i té els seus tràmits i els seus temps.

Per altra banda, també m'agradaria destacar que en el redactat de l'actual pla territorial insular, en el seu article 5.2.b), tot i que destaca que la vigència del Pla Territorial Insular és indefinida sí que deixa molt clar que haurà de ser objecte de revisió en els deu anys després de l'aprovació definitiva, deu anys que es compleixen exactament d'aquí dos dies, aquest dijous es compliran deu anys del Pla Territorial Insular, tot i que m'imagín que ningú no farà cap tipus de celebració. Deu anys on el PTI s'ha aplicat amb tota la seva rigidesa a Menorca, deu anys en què s'han demostrat les seves ineficiències, les seves contradiccions i d'aquí que ja avui a Menorca sigui un clamor la necessitat de modificar el PTI i d'adaptar-lo a les necessitats actuals.

En aquests moments, i no ho dic jo, ho diuen molts de membres de la societat civil, d'associacions, d'entitats, el PTI s'ha convertit en una eina estèril per a l'economia menorquina, sense capacitat d'adaptació a les noves necessitats i circumstàncies i que no contribueix, en absolut, a estimular el creixement, sinó que en tot cas fa tot el contrari, serveix per obstaculitzar la creació de riquesa i la reactivació econòmica de l'illa.

El Grup Parlamentari Popular, també el Consell Insular de Menorca i el Govern balear, tenen com a prioritat bàsica de la seva acció política superar aquesta crisi econòmica que pateix molt especialment i de forma molt severa Menorca. I per això, ja des del primer dia, s'han posat a treballar per tal de simplificar les tramitacions administratives, per fer més àgil la gestió dels expedients, per estimular les inversions productives i per crear llocs de feina, com a millor política social. Precisament, és en aquesta línia d'acció política on s'ha d'enquadrar la norma territorial transitòria que des del Consell Insular de Menorca s'impulsa. Ho repetesc, només hi ha un objectiu: la recuperació econòmica i la creació de llocs de feina.

És per açò, que ja des de l'aprovació del Decret Llei 2/2012, de 17 de febrer, que després es transformaria en la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, des del Consell Insular de Menorca es va presentar tota una sèrie de mesures i d'idees perquè fossin incorporades en aquesta llei, i algunes es varen incorporar com, per exemple, el règim transitori per a (...) rurals o el règim transitori per a les unitats d'actuació i sòls urbanitzables, entre d'altres. I també és cert que altres propostes no es varen incorporar, però sí que es va aplicar la llei, es va posar com a disposició addicional novena la possibilitat que des del consell insular es tramités una norma territorial transitòria.

Ja des del primer dia, des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2012, es va començar a fer feina en la redacció i en la confecció de la norma territorial transitòria, una tasca que el conseller ha explicat molt bé i que consisteix, bàsicament, en l'actualització de les informacions existents, en la confecció d'un informe d'evolució econòmica de Menorca, anàlisi ambiental, actualitzacions de cartografies, etc. Per posar només un exemple, és a dir, les cartografies en aquests moments no posen ni tan sols la delimitació de costes, una cosa òbvia, i precisament el PTI no la inclou.

S'han dedicat també esforços a estudiar divuit àrees de reconversió territorial i quatre àrees d'esponjament i, com molt bé deia el conseller, en aquests deu anys només una d'aquestes vint-i-dues àrees, només a una es pot donar en aquests moments llicències, les altres no sabem, estan en una nebulosa, no tenen... han quedat igual.

Un altre exemple, també, perquè vegem les deficiències del PTI, a Sant Lluís un promotor l'any 87 va pagar 18 milions de pessetes per poder gestionar la seva parcel·la, doncs, a dia d'avui, l'any 2013, encara no ha pogut fer res i paga aquells terrenys com si fossin urbans en lloc de com si fossin rústics. Un altre exemple també, a Alaior una àrea d'esponjament es va traslladar l'aprofitament de la parcel·la afectada a una altra que curiosament tampoc no compleix les DOT i per tant tampoc no s'hi pot fer res. Són només uns exemples que posen en evidència les deficiències del PTI, que en aquests moments, a més de tot açò, han deixat més de 40 milions d'euros a l'aire entre sentències fermes, demandes, indemnitzacions i posen en una situació molt delicada a la pròpia viabilitat econòmica del consell insular.

En definitiva, és molt clara la necessitat de modificar el PTI i de fer una norma territorial transitòria a fi d'apressar aquesta reforma, per una banda, per actualitzar tota la informació existent, millorar la cartografia, ja que està vigent, no està actualitzada ni és prou exacta, afegir la delimitació de costes, etc., i per altra banda és necessària aquesta norma territorial transitòria precisament per intentar minimitzar els efectes de les sentències, demandes, indemnitzacions i poder oferir major seguretat jurídica. Necessitam, per tant, un instrument que sigui transparent, que sigui objectiu i que aporti seguretat jurídica, un instrument actualitzat i més accessible.

El resultat final de la norma cautelar és que qualsevol ciutadà pugui tenir a la seva disposició, sense intermediaris, com molt bé deia el conseller, tota la cartografia digitalitzada, poder saber quines zones estan protegides i en quin grau i quines no, i saber-ho de forma directa i de forma clara, de forma objectiva i no subjectiva en funció de la subjectivitat dels qui governen, açò s'ha acabat. Tots els elements a protegir s'incorporaran i se'n garantirà la protecció, qualsevol ciutadà tindrà una informació que li permetrà estimar Menorca perquè tindrà el coneixement exacte sobre cada punt d'aquesta illa.

Una norma territorial que, necessàriament, haurà de donar més marge de maniobra als ajuntaments, als ajuntaments que en aquests moments amb el PTI actual els ajuntaments estan encotillats, pràcticament no tenen opció d'intervenir en el seu planejament, i això és una profunda anomalia que s'ha de corregir.

Sobretot, però, l'objectiu principal d'aquesta norma territorial transitòria ha de ser, com ja he dit, la reactivació econòmica, ha de ser un instrument necessari per recuperar la confiança, per crear activitat productiva i per a la creació de nous llocs de feina. És evident que la feina que requereix la confecció d'una norma territorial transitòria és ingent i que, per tant, es fa imprescindible modificar el límit d'un any fixat per la disposició addicional novena, és una feina que s'ha volgut fer a consciència, sense frisanques, pensant i analitzant bé cada detall, intentant respondre tots els interrogants i totes les contradiccions de l'actual PTI.

Cal tenir en compte també que la confecció de la norma territorial transitòria ha sofert també les limitacions de recursos i de personal que pateixen totes les administracions públiques i també, com és lògic, el consell insular. També s'ha de tenir en compte que es tracta d'una novetat, una figura nova, això va suposar preveure, de manera tal vegada molt optimista, un període d'un any per tenir-la enllestida, un temps que lògicament i com hem pogut veure s'ha demostrat insuficient i per tant, és just reconèixer-ho.

Així i tot, i malgrat no complir aquest any que estableix la llei, aquesta norma cautelar s'aprovarà en un temps rècord, sobretot si ho comparam amb la primera i única reforma del PTI, la del 2006 que va durar, com molt bé he anotat abans, quasi tres anys, o l'adaptació del Pla general de Maó, iniciat el 2006 i finalitzat el 2012, més de sis anys, *nunca es tarde, nunca es tarde si la dicha es buena*, un bon refrany que il·lustra el que suposarà l'aprovació d'aquesta norma cautelar, un nou horitzó, una nova finestra oberta cap a la reactivació econòmica i un punt d'inflexió que suposarà per a Menorca la creació de llocs de feina i la creació de riquesa.

Per finalitzar, sí que m'agradaria demanar que aquesta proposició de llei, tal i com preveu l'article 145 del Reglament d'aquesta cambra, pugui ser aprovada per lectura única. Crec que per la simplicitat de la proposta no té sentit que s'hi dediquin temps i recursos innecessaris en una tramitació més llarga.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Deman si hi ha algun grup més que vulgui intervenir a favor i si no grups en contra. Grups en contra? Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Portaveu del Consell de Menorca, l'any 1983 un grup de persones de seny varen ser capaces, tot i les diferències de pensament que tenien, d'aixecar un edifici institucional sobre una terra, la nostra, que la història havia tornat de fràgil fonament, enfront de la feblesa dels pilars sustentaven la realitat que ells entre tots volien aixecar, varen transformar les necessitats d'anar junt, tots, mallorquins, eivissencs, menorquins i formenterencs, als principis que encara ens regeixen gràcies a la virtut que compartien del pacte, de la voluntat conxorxada d'acord, un acord que com tots va estar fet de renúncies i de concessions i de reconeixements, de reconeixement de les diferències des de la coincidència en els fonaments. Hi ha mil i una raons que ens han fet distints i massa vegades distants, des de la igualtat, però, dels fonaments i de la certesa que hem de fer camí junts.

Els fundadors de la nostra realitat institucional van saber ordenar el territori polític amb l'objectiu de la convivència, tot i les diferències en harmonia, per això varen aixecar del no-res els consells, l'expressió del reconeixement de la diferència dins la coincidència i els varen construir amb l'únic formigó que fa sòlids els edificis polítics: el dret a decidir, bé, els fa sòlids el dret a decidir també el finançament, però açò és una altra qüestió.

Entre les qüestions precisament on arrela el dret a decidir hi ha en un lloc capital el dret a decidir cada illa com vol ordenar el seu territori. Quan dúiem gairebé un any de govern, ara gairebé ja fa un any, el consell va aprofitar la Llei de mesures

urgents que llavors perpetrava el Govern per incorporar-hi les conseqüències de la seva incapacitat política a l'hora de revisar el Pla territorial a través d'una norma que en diuen transitòria i que té com a missió declarada desplaçar la regulació del pla i suspendre la vigència de les determinacions que el consell trobi; desplaçar vol dir en aquest cas deixar de banda i transitòria vol dir que serveix per passar d'un lloc, d'un estadi a un altre i vol dir també -i açò no és banal- de curta durada. Ho varen fer a través d'una disposició addicional que el Govern va afaitar com li va venir de gust i de la qual ara en l'exposició de motius de la proposició de llei que debatem el consell en diu -cometes- que ha demostrat que pot tenir efectes perversos.

Afirma el consell que quan l'article 2 de la disposició addicional diu que a l'hora de legitimar actuacions de transformació urbanística sempre que es trobin ordenades de forma detallada, diu el consell que quan diu açò s'ha d'entendre que l'ordenació de detall és precisament la que contengui la mateixa norma transitòria territorial.

Entenc per què el consell ho vol entendre així, però no crec que fos açò el que el legislador volia que el consell entengués, ben al contrari. El consell pretén ni més ni manco que tirar pel camí d'enmig i suplantar la voluntat municipal a l'hora d'ordenar de forma detallada per comptes dels ajuntaments que en tenen legítimament la facultat, la competència, endavant amb les atxes i amb el creixement.

El consell vol modificar el pla territorial vigent a través d'una norma transitòria que el desplaça i desplaça els ajuntaments i que arribarà fins a l'ordenació de detall, ordenarà no el creixement, és clar, si no, no faria falta esmenar l'article (...), la norma és transitòria, però els creixements tindran voluntat de permanència.

La disposició addicional novena de la Llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible que el consell vol esmenar és en la seva reconeguda i declarada, a la mateixa exposició de motius, perversitat, i ho serà encara més amb l'esmena, un contrasentit jurídic i també polític. Sostenible vol dir perdurable, fet per durar, durador, per tant, parlem d'un urbanisme que ha d'anar molt més enllà del temps de les actuals generacions. Si parlem de sostenibilitat, de perdurabilitat de les regles de joc urbanístiques, d'ordenació del territori sostenible, quina raó hi pot haver per incorporar-hi transitorietats, coses de curta durada?

I quina raó hi pot haver per posar terminis, un any, a la redacció de la norma i en canvi no posar-ne a la situació transitòria, teòricament de curta durada que en resulta de la redacció i l'aprovació? La sostenibilitat del títol de la llei no es refereix, idò, a l'ordenació urbanística, sinó a la transitorietat, una transitorietat sostenible, és a dir, perdurable, duradora. El concepte de provisionalitat permanent traslladat a l'ordenació urbanística i, mentrestant, a la revisió del pla territorial, li estan brodant la buldrifa, *ad calendas graecas*.

Si la llei és de mesures urgents i la seva necessitat és precisament la urgent necessitat d'actuar, encara que no m'agradi gens ni mica com ho fa, per tal de mirar de reactivar la nostra malmesa economia, com pot posar a la llei el termini d'un any, si tan urgent és per abordar en caràcter inicial una norma que diu que serà transitòria? És un concepte de la urgència, si més no curiós, d'una generositat olímpica i el consell ara ho troba poc i pervers, missió impossible.

Vàrem perdre un any estudiant per quina banya agafaven el pla territorial fins que varen decidir deixar-ho per més endavant, tan urgent com era, i ara han perdut un altre any i encara demanen pròrroga com l'Alcoyano quan estan tan extenuats que no són capaços ni de donar passa política, els consellers no poden ni amb la seva ànima, pateixen estrebades musculars a cada jugada i el president, quan vénen mal donades, s'inhibeix i com es diu en l'argot futbolístic s'amaga com els jugadors que es creuen estrelles, però no serveixen per a un equip gran. Ens demana el consell que davant els seus problemes musculars l'autoritzem a resoldre la urgència sense terminis, *piano, piano*.

El consell progressista va necessitar tres anys per aprovar el pla territorial que ara és vigent i al PP li semblava una eternitat, ara en dues dos i no coneixem els criteris que regiran la norma, compti més el pla, una norma de caràcter transitori que, pel cap prim, necessitarà un altre any perquè pugui entrar en vigor. Per aprovar el pla territorial hauran de menester la vida dels hereus, vida que no tindran. En accelerar i reduir els tràmits necessaris per a la seva aprovació la norma transitòria limita la participació política dels ciutadans i també dels partits i de les administracions afectades.

La seva aprovació, si em permeten dir-ho així, perd molta qualitat democràtica, garanties i seguretat enfront a la tramitació plena de cauteles d'una figura jurídica de la transcendència d'un pla territorial, un pla territorial al qual la norma transitòria pretén condicionar, desplaçar i al qual per la pròpia condició de transitòria afegirà una quota significativa d'inseguretat jurídica.

Tot açò per si sol ja és motiu per generar -deixin-me ser prudent- una gran perplexitat, idò encara deixa més embadalit o esborronat introduir-ne el sentit, la intenció. Intuïm, perquè no coneixem ni la lletra ni l'esperit de la norma, ni de la revisió del pla, tan urgent com és la norma des de fa onze mesos, tan urgent com era la revisió del pla, prest farà dos anys quan el Sr. Tadeo va prendre possessió, però dels arguments que acompanyen la proposició de llei i del currículum territorial del PP, la mateixa llei de mesures urgents, l'esborrany de la Llei del sòl, la llei, arterosament dita turística, dels antecedents, en podem deduir, tant de bo m'equivoqui, que les intencions de la norma no són precisament limitar les oportunitats de creixement que permet el Pla territorial vigent, ben al contrari, treure-li tota la cafeïna protectora del territori i deixar-lo en xerigot mediambiental i polític.

Això és un contrasentit, una vulneració de l'esperit de la llei, un jurista parlaria segurament de frau de llei. Jo no som jurista de reconegut prestigi, per tant no ho faré. Miraré d'explicar-me però amb un exemple: a la ciutat on visc, Maó -perquè és Maó-, el regidor que s'encarrega del trànsit té una obsessió inusitada per canviar el sentit de circulació motoritzada als carrers. Posem que hi ha un carrer on hi ha accidents cada dos per tres, el sentit comú aconsellaria que mentre s'analitza aquest fet s'ha de

reforçar transitòriament la seguretat, s'ha de limitar de manera cautelar la velocitat i s'han d'augmentar la senyalització, la protecció i la vigilància o fins i tot, si tan greu és el perill per als conductors o vianants, s'ha de prohibir de circular-hi, de manera cautelar, de manera transitòria.

La norma permet fer tot el contrari, que fins que el consell no trobi una solució definitiva, és a dir, l'aprovació de la revisió del pla territorial es pugui circular sense prevencions ni cauteles, transitòriament a la velocitat que a cadascú li sembli, mentre el consell estudia si de la revisió del pla territorial se'n deriva la necessitat de protegir o no, de regular o ordenar el territori d'una altra manera, mentrestant si així ho vol el consell, que campí qui vulgui i pugui. Un campí qui vulgui i pugui sense terminis fins que s'aprovi la modificació, déu sap quan, del pla territorial, quan les normes transitòries haurien de tenir *stricto sensu* la cautela per principi, la més restrictiva de manera preventiva que la norma afectada, en aquest cas el pla territorial que pretén desplaçar.

Molt abans de l'aprovació del pla territorial vigent, quan les normes no sabien distingir ni les realitats insulars ni les necessitats ni les voluntats va fer fortuna una frase que diu: qui estima Menorca no la destrueix. He sentit pronunciar aquesta frase moltes vegades com un eslògan al president actual del consell, qui estima Menorca no la destrueix, i quan sent el Sr. Tadeo pronunciar aquesta frase em ve sempre al cap el principi que s'atribueix a Lavoisier i que afirma que la matèria no es crea ni es destrueix, només es transforma.

Per més que acceptem la llei de la conservació de la matèria massa vegades hem pogut comprovar que quan es transforma el territori, el litoral encara no vulnerat o el que s'ha dedicat al conreu o la ramaderia, la transformació que pateix és l'inici del camí cap a la destrucció. No sempre ni en la mateixa mesura, és cert, però també és cert, encara és molt més cert, que n'hem patit i en patim massa exemples, de transformació destructora, perquè el territori és destrueix quan es planifica amb les ulleres de veure-hi de prop i no pensant en la perdurabilitat, en la sostenibilitat, en la prosperitat col·lectiva; quan qui planifica exerceix sobre el territori una expropiació del futur, quan s'expropien a les generacions que han de venir la prosperitat i el benestar depredant l'avenir, quan expropiem el dret a viure i veure com ho feim nosaltres i com hauríem de voler que els mallorquins, els eivissencs, els menorquins i els formenterencs del futur puguin viure la seva, la nostra terra.

Parlam d'un territori petit i fràgil que troba precisament en la seva debilitat, en la seva feblesa un argument capital de la seva bellesa.

Si som capaços de remoure cel i terra, de canviar lleis i normes, de subvencionar llibres quan no podem ni pagar medicaments, si som capaços d'armar un cafarnaüm per protegir el tassó i el got de la bàrbara invasió del vas, com no serem capaços d'abanderar els estàndards de la protecció d'una senya tan distintiva de la nostra identitat com és el nostre paisatge, el nostre litoral, el camp d'on venim tots. No són figues d'un altre paner, sinó del mateix, part formant del batec que ens fa ser qui som.

Qui estima Menorca no la destrueix, deixin-me obrir un parèntesi, revisar i canviar no són sinònims, no volen dir el mateix, de la revisió no se n'han de derivar necessàriament, obligatòriament canvis, convé fer-ne, hi estic d'acord, les circumstàncies socials i econòmiques han canviat, però enlloc no diu que sigui obligatori. La diferència entre revisar i canviar l'entén de manera cabal tothom que hagi anat al metge a fer-se una revisió, allò que en l'idioma balear en deuen dir segurament fer-se un "xequeo". Quan anam al metge tots desitjam que no ens hagin de canviar cap peça. Qui estima Menorca no la destrueix.

Qui estima Menorca -hi afegiria jo- ha de ser capaç de ser generós amb Menorca. Quan acabi el termini que ara volen suprimir, que determina la disposició addicional que debatem, dia 23 de juny, vigília de Sant Joan, durem navegat si fa no fa la meitat d'aquest viatge, i la barca ha fet fins ara ben poc camí, el llaüt fa aigua.

El Sr. Tadeo deia a la campanya electoral que la revisió del pla territorial seria el motor que faria que l'economia menorquina fes bona via i millor rumb, sabien -deien- les paraules màgiques que ens havien de retornar al camí de la prosperitat, la seguretat jurídica i la confiança empresarial serien l'abracadabra que tot ho podria, i ara resulta que hem arribat a mitjan camí i estam en falderet, hem de demanar pròrroga, ens conformam amb una norma transitòria i tramposa i ja ni posam pus terminis a aquesta història interminable.

I mirin que tenien pressa, semblava que si no s'aprojava urgentment la revisió del pla territorial ens caurien damunt les set plagues bíbliques, però la Bíblia de la política diu, o si més no ho diu el sentit comú polític, que si vols que una norma sigui duradora, perdurable facis com varen fer les persones que varen aixecar l'edifici institucional d'aquesta comunitat: triar el camí del consens, posar-se d'acord, a més d'ensenyar-nos el camí de l'acord els autors de l'Estatut del 83 ens varen donar l'instrument, el consell, és hora d'emprar-lo.

Sabem que revisar un pla territorial no és fàcil, que redactar una norma urbanística demana cura i atenció, però han passat dos anys i no sap ningú encara ni com pensen establir els criteris generals del pla. Avui no han dit, ni del pla ni tan sols de la norma. Ara parlen de dificultats, de complexitat, esperàvem més diligència dels campions del món, dels campions del món de salvar-nos de nosaltres mateixos.

El PP i les seves Nuevas Generaciones, el futur que ens espera -i quin futur!-, reivindica públicament el seu ecologisme i se'n van de convivències per afirmar que no accepten lliçons de proteccionisme de ningú, per acusar l'esquerra de (...), i el conseller de Medi Ambient de Menorca, que els fa de catequista, diu que a la fi Menorca ha arribat a la majoria d'edat, demostrin-ho, guanyin al terreny de joc la confiança que diuen merèixer, no a la sala de premsa ni als entrenaments on el filial els fa -i ho dic amb tot el respecte- d'agraït esparring. Revelin d'una vegada allò que volen fer amb la revisió del pla territorial que tampoc no és el quart misteri de Fàtima, cantin papers i mentin barbes, parin la taula dels acords d'una vegada que tothom s'hi vol asseure, tots hi estam disposats.

Si volen duradora la revisió del pla territorial, si la volen perdurable, oblidin-se de normes transitòries i sembrin les llavors del pla territorial, del pacte territorial. Parlem de si i com hem de créixer, quins són els límits i els àmbits de creixement, no vulguin fer passar el bou del pla territorial per la bèstia grossa de la norma transitòria. No vulguin agafar el lleu, el moll de l'os, el pla territorial, la protecció del litoral i el sòl rústic i extirpar-lo a través de la norma transitòria, menys tramitació, menys control, menys participació, menys transparència i una ordenació que suplanta i desplaça, no ens vulguin extirpar la medulla del pla mentre mantenen armat, però sense substància, buit de contingut, l'esquelet, la carcassa del pla territorial i no vulguin usurpar la voluntat, la capacitat de planificació i autonomia municipal, com si aquí no passés res.

Si és per aquest motiu que han hagut de demanar pròrroga el partit s'ha rostit, tot i que vostès el juguen amb avantatge, tant de bo m'equivoqui, o és que encara no n'hi ha punt de papers, és que encara no en tenen?, què els atura de començar ja d'una vegada després de gairebé dos anys perduts, tot enredant la boga, el viatge cap a l'acord polític, cap al consens social que afirmen que volen? La pròpia incapacitat sempre paralitzant?, el desacord domèstic?...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, Sra. Presidenta... les distintes ambicions irreconciliables entre elles d'aquells que quan parlen de seguretat jurídica volen dir en realitat ¿*qué hay de lo mío?*?, el pas implacable del temps polític, el silenci públic etern, contumaç i aquest debat que ara tenim alimenten el dubte i engreixen la sospita.

L'acord es construeix sempre en política des de la generositat i la renúncia, des de la cessió assenyada i a partir del reconeixement de la diferència, la seguretat jurídica i la confiança seran l'abracadabra que ens obrirà les portes del futur només si s'edifiquen sobre el pacte polític i sobre el consens social.

En les seves mans està propiciar l'acord, un acord perdurable, durador, sostenible, ja no els queda gaire temps, ni temps ni crèdit. I recordin: qui estima Menorca no la destrueix ni la transforma.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula ara el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Huguet, Sra. Pons, Sr. President del Consell de Menorca, senyors diputats del Partit Popular de Menorca, vostès varen votar aquesta norma i aquesta disposició addicional novena que ara volen canviar, jo no, el nostre grup parlamentari, no, el nostre grup parlamentari va votar en contra i ara, què ens vénen a dir?, no sabien que una norma territorial du molta feina?, no sabien que només modificacions puntuals com les del 2006 varen requerir mesos i mesos i mesos de feina? I ara, vostès ens duen aquí la modificació d'una llei, d'una llei, de deu mesos només de vigència per canviar el termini d'una feina que s'havia d'haver aprovat inicialment; només vostès sabien com tenien la feina de preparada i només vostès podien saber si en un any podien tenir una norma redactada i aprovada inicialment.

El que du avui aquí, al Parlament, el Consell Insular de Menorca, és una autèntica vergonya, demostra la irresponsabilitat, el desconeixement, la inseguretat i la manca de seriositat amb què fa les coses el Consell de Menorca.

Aquesta iniciativa no pot ser presa en consideració pel Parlament perquè suposa un menyspreu a la tasca que du a terme aquesta institució. Vostès troben que hem de canviar un termini d'una feina, de la redacció inicial d'un instrument territorial que ens va presentar el mateix consell insular que ara ens ve i ens diu que no han fet la feina, que volen més temps, que no sabien que açò fos tan complicat, que per favor canviïn la llei, canviïn la llei que fa deu mesos vam aprovar. Ho torn repetir: no sabia el citat redactor d'aquesta disposició de la complexitat d'una norma territorial, encara que fos transitòria?, no ho sabia? Segur que no, perquè el redactor, que, diguem-ho, és el Partit Popular de Menorca, ja en el seu moment, en plena campanya electoral del 2011 va prometre i es va comprometre a tenir un nou PTI, un PTI modificat en mig any, en mig any havia de modificar el PTI! S'ha de ser inconscient, incompetent i irresponsable, a més de no dir la veritat, si és que se sabia, per afirmar aquesta autèntica barbaritat.

Però la història és una altra. La història és que el Partit Popular de Menorca, en un acte d'irresponsabilitat que la història no oblidarà, va articular tot un discurs polític al voltant de les maldats del Pla territorial insular, del PTI; el PTI era el culpable de tot, era el culpable de la crisi econòmica a Menorca. Però a la resta del món, que no tenen aquest PTI, la crisi d'on ve? No, no. Creguin-me, el Partit Popular menorquí, cegat per desprestigiar la norma territorial insular que va permetre salvar Macarella o el barranc d'Algendar, hagués estat capaç d'afirmar qualsevol cosa per vincular crisi i PTI, i si hagués fet falta dir que la crisi del món surt del PTI creguin-me que també ho hagués dit.

Però la realitat, com deia, és una altra, la realitat és que el PTI va ser el resultat d'un treball ingent per creuar paràmetres territorials, demogràfics, de petjada ecològica, de regeneració de recursos hídrics, d'activitat econòmica. Açò sí, partia d'un principi ideològic fonamental: el paisatge, fet de naturalesa i d'humanització del territori, el paisatge menorquí és, juntament amb la llengua i la cultura, l'element identificador i de qualitat de vida més preuat per tots els menorquins, i també preuat com a oportunitat econòmica i també de destí turístic. El PTI es va aprovar de forma definitiva després d'una laboriosa i participada tasca, molt participada tasca, el 25 d'abril del 2003. Efectivament aquesta setmana es compliran els deu anys, i deu anys és també el termini de vigència que es donava el mateix PTI per ser revisat i actualitzat; ara, per tant, és l'hora de posar al dia el PTI, clar que sí, no de modificar-lo per la porta de darrere i a l'empara de l'urbanisme a la carta, que és el que realment es vol fer. I revisar-lo vol dir avaluar les debilitats i les fortaleses de la norma, per fer-la més útil al servei dels menorquins i del seu benestar.

Aquest no és el camí que ha triat el Partit Popular. El camí del Partit Popular es diu norma territorial transitòria. Però què és açò?, què és aquesta norma territorial transitòria? És un invent fet a mida perquè el Partit Popular pugui modificar el PTI, evitant la participació ciutadana, evitant el procés informatiu previst en totes les normes territorials, evitant de definir terminis d'aplicació, i tot amb el manifest objectiu de promoure projectes urbanístics molt concrets que el Partit Popular de Menorca té damunt la taula, molts d'ells vinculats a la terciarització del sòl rústic i del món rural. I és que, senyors i senyores diputades, darrere la norma territorial hi ha el mateix Partit Popular, la mateixa dreta que volia en el passat urbanitzar Macarella, Cala En Turqueta, el barranc d'Algendar o Tirant, i ara vol canviar el model territorial de Menorca per continuar amb la seva tasca.

La norma territorial no generarà llocs de treball ni seguretat jurídica, ni modernitzarà l'estructura econòmica menorquina; ans al contrari, modificar la llei per donar cobertura a projectes concrets de promotors concrets és l'antítesi de la seguretat jurídica, és la discrecionalitat jurídica per excel·lència.

La norma territorial apareix per primera vegada en el nostre ordenament territorial amb la Llei 7/2012, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, sostenible, es diu, una norma que, com diu la disposició addicional novena faculta el Consell Insular de Menorca perquè pugui aprovar una norma territorial transitòria que desplaci la regulació del Pla territorial insular i vinculi el planejament urbanístic de l'illa. És a dir, no és una modificació puntual, sinó un nou PTI sense les garanties d'un PTI, redactat evitant les garanties pròpies de qualsevol norma territorial, reduint al mínim els terminis d'informació per part d'ajuntaments, per part de Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears, de participació ciutadana, etc., etc. A vostès els sembla raonable que una norma que pot tenir una gran incidència en el territori i el medi ambient se salti les garanties pròpies d'una tramitació normal de qualsevol instrument d'ordenació territorial, evitant així un procediment rigorós d'impacte ambiental que ha hagut de seguir la resta de normes i projectes?

Però, a més, la disposició addicional crea un contrasentit: una norma transitòria *sine die*; transitòria vol dir poc temps, i la transitorietat la dona fixar un termini; si no té termini no és transitòria, i el termini el fixa un nou PTI. Almanco s'hauria d'haver fixat la data d'un nou PTI i tampoc no hi és. És una norma territorial de termini indeterminat, i qui sap si aquest temps seran cinc anys, deu anys, vint anys o trenta anys. La sort és que al Partit Popular li queden poc més de dos anys de govern, i la redacció esper que després sí sigui rigorosa d'un PTI que es reemprendrà d'acord amb el compromís de sostenibilitat i de reserva de biosfera.

En definitiva, sense garanties, sense terminis, i contra el territori i el paisatge de Menorca. Però a més d'açò, una norma transitòria hauria de ser molt selectiva, molt concreta per resoldre simplement qüestions que evidentment han de formar part del futur PTI. I quines són aquestes qüestions?, les coneixem? La disposició no concreta res al respecte, quan ho podria i ho hauria de fer. El que sabem ho sabem arran d'aquella sol·licitud feta pel consell insular als grups parlamentaris perquè presentessin esmenes a la Llei 7/2012, en total 16 punts que el Partit Popular balear i el Govern, la majoria dels quals d'aquests 16 punts, no va acceptar, no va incorporar ni al decret llei ni posteriorment a la tramitació de la llei, exceptuant, sí, entre d'altres, la disposició novena que ara debatem. Són 16 punts inconcrets, ambigus, però que sense cap dubte apunten el destí i el futur del PTI que sí vol el Partit Popular.

El punt 10, de la relació de 16 punts, parla de modificar part de l'articulat del Pla director sectorial d'instal·lacions esportives, el que obre la porta als camps de golf; parla de modificar l'article 20 del Pla director de carreteres, el que obre la porta al desdoblament; parla de modificar les àrees de reconversió territorial, que vinculen els municipis a l'hora d'establir el planejament municipal, i que han reduït el creixement desproporcionat de zones turístiques com Platges de Fornells, perquè amb el nou PTI, és amb el PTI quan es desclassifica un accés i una previsió excessiva de places a zones com per exemple Coves Noves, que abans del PTI preveia 4.400 places; després del PTI, amb la negociació posterior i sense cap procés judicial obert, es queda en 2.400; o Son Parc, 8.200 places previstes, acaba amb 2.800; Binidonairet, 5.000 places previstes, acaba en cap plaça a executar i amb cap contenció guanyat desfavorable al consell insular.

Aquella relació de 16 punts també apunta a altres coses; apunta a les àrees naturals d'interès territorial o a les àrees d'interès paisatgístic, un altre dels elements que havia de servir per protegir tota una sèrie d'àrees que la Llei d'espais naturals del 91 no va ser capaç en aquell moment, per les pressions que tenia en aquell moment, de protegir. Aquestes àrees ho aconsegueixen i es protegeixen. Idò novament aquesta figura, aquesta incertesa que genera la norma territorial transitòria obre, debilita i anul·la la funció d'aquestes àrees, que lògicament tenien una funció protectora.

La dreta, en definitiva, vol canviar, efectivament, el PTI, perquè amb l'excusa de la crisi econòmica vol obrir novament les portes de Menorca a l'especulació i al negoci fàcil. El PTI ha significat una aposta pel creixement sostenible, econòmicament, socialment i ambientalment; ha costat l'esforç de moltes generacions de menorquins conservar l'illa, mantenir les platges, el camp i el paisatge tan característic. No podem, no podem de cap de les maneres permetre que a través d'aquesta norma es deteriori allò que ha estat una victòria de la societat civil menorquina.

Per açò des del nostre grup i des del PSM-Més per Menorca som conscients que el PTI, com tot instrument d'ordenació, s'ha de revisar, però sempre des del consens i la participació.

Açò ara dels iogurts caducats s'ha acabat. La norma transitòria territorial és un iogurt caducat, per molt que li vulguin canviar la data de caducitat allò cert és que avui és hora de la revisió i l'actualització del PTI i no de normes excepcionals que facin inútil i desvirtuin la feina feta pendent; per cert, una revisió del PTI que correspon, i que no hauria de ser debatuda avui aquí, perquè a qui correspon revisar, actualitzar el PTI de Menorca és al Consell Insular de Menorca.

Oferim, per tant, novament el que hem dit reiterades vegades: diàleg per revisar i consensuar la norma territorial més important de l'illa, amb una premissa, que es faci des de Menorca a través de la màxima institució menorquina d'autogovern, que es faci amb els menorquins, amb la participació; donem participació als menorquins. La norma territorial transitòria no obre en absolut ni la mínima possibilitat d'aquesta participació. I, finalment, que es faci a favor dels menorquins i del seu benestar i del seu paisatge. En aquesta banda, en aquesta banda de la paret seca, sí que ens hi trobaran, però a l'altra, a la banda dels iogurts caducats, no ens hi trobaran mai.

Esperem, esperem que el Partit Popular sigui capaç de repensar que el que està duent avui aquí és una autèntica irresponsabilitat que desprestigia la institució del Consell Insular de Menorca i desprestigia en absolut la capacitat que té aquella institució de fer allò que li correspon, revisar la seva norma. Ara, aquesta setmana, es compleixen els deu anys; ara ja no és hora de normes transitòries, ara és hora de revisar i actualitzar el PTI perquè sigui una norma vigent, una norma al servei dels menorquins útil, i a favor sobretot de la reactivació econòmica que el Partit Popular ha estat incapaç d'aconseguir en aquest mig any, d'aquests dos anys que ja prest es compliran, en el qual no hem vist res d'aquella promesa del mig any per fer una norma territorial, mig any per fer una norma territorial. Només sentir açò mostra la irresponsabilitat d'una afirmació i d'un desconeixement que avui com a mínim algú s'hauria de disculpar. Si ho sabia va mentir, i si no ho sabia hauria d'assumir que tenia molt poc coneixement del que és una norma territorial per afirmar el que va dir. Crec que avui és el moment de les disculpes i d'assumir responsabilitats, i d'explicar les coses, com bé s'ha dit, amb punts clars, d'allò que pretén aquesta norma territorial i que podem especular, però el Partit Popular al Consell de Menorca no concreta ni precisa absolutament mai. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Qui estima Menorca no la destrueix, deia el Sr. Borràs. Jo m'estimo Menorca i no la vull destruir, el president del consell insular estima Menorca i no la vol destruir, els consellers que hi ha aquí presents estimen Menorca i no la volen destruir, no ens donin lliçons de qui destrueix i qui no destrueix Menorca.

(Alguns aplaudiments)

Li diré més, li diré més, el que ha provocat el PTI és precisament que avui moltes cases de lloc no es puguin reformar, que moltes cases de lloc caiguin de velles i destrueixin el paisatge que té, tan polit, Menorca.

Qui estima Menorca no deixa que el turisme estranger davalli a la meitat. Qui estima Menorca no triplica l'atur. Estimar Menorca vol dir donar-li futur i vol dir donar-li oportunitats.

Deia el Sr. Martí urbanisme a la carta. Mirin, la primera i única modificació del PTI, que va començar el mateix any que s'aprojava el PTI -vostè ens diu que modifiquem una llei i el mateix any la volem modificar, vostès van modificar el PTI i van començar a fer feina en la modificació el mateix any, el 2006-, va ser urbanisme a la carta. Vostès van pactar, van arribar a acords amb determinats i concrets propietaris als quals afectava el PTI i els varen donar una solució, i curiosament a altres propietaris, com per exemple Cesgarden, i no ho dic jo, ho diu el tribunal a la sentència del cas Cesgarden, que obligarà el consell insular a pagar milionades de doblers a aquesta promotora. Vostès sí que han de demanar perdó, han de demanar perdó per arruïnar Menorca, vostès han de demanar perdó perquè el Consell Insular de Menorca haurà de pagar indemnitzacions milionàries!, ...

(Alguns aplaudiments)

...perquè amb la seva frivolitat vostès han duit el consell insular a haver de pagar indemnitzacions que segurament molts d'anys haurem de pagar tots els menorquins.

I mirin, la modificació, la primera modificació que vostès van fer, tant que estimen Menorca, tant que preserven el paisatge i el litoral, va suposar reduir 40 hectàrees de zona verda i va suposar augmentar 26 hectàrees de zona urbanitzable. La seva modificació davallava zona verda i augmentava zona urbanitzable. No ens donin lliçons, vostès no tenen el monopoli en temes d'ecologia, en temes de medi ambient; vostès no tenen el monopoli. Som tots, entre tots, que ho hem de fer.

(Alguns aplaudiments)

Parlen de transitorietat, és una paraula que ha sortit, transitorietat, com que sigui un crim, norma transitòria. El PTI és transitori, el PTI ha estat deu anys de transitorietat. El PTI tenia 24 àrees de reconversió i d'esponjament que continuen essent àrees de reconversió i d'esponjament, transitòries. Es va fer, i es van pagar 70.000 euros d'un catàleg d'edificis en rústic que jau dins un calaix, també era transitori.

Escoltin, jo crec que avui, avui, hem comprovat, i sobretot en el cas del Grup MÉS, el seu immobilisme, és a dir, voler-se encara autoexculpar de tota la seva responsabilitat de la situació econòmica i dramàtica que pateix Menorca, perquè Menorca no pateix una crisi igual que les altres bandes, Menorca pateix una triple crisi: la crisi internacional, és cert, hi ha una crisi internacional, tots la coneixem; una crisi d'Espanya, la crisi de la construcció; però hi ha una crisi pròpia de Menorca, que la sofrim només a Menorca, i aquesta crisi en bona part és deguda a un PTI que no ha sabut donar respostes a les inquietuds i a les il·lusions dels menorquins.

Mirin, jo crec que Menorca necessita ja, urgent, modificar el PTI. És cert que m'hagués agradat no haver avui de defensar l'eliminació de la limitació d'un any perquè ja estigués feta la norma territorial transitòria, a tots ens hagués agradat no haver de fer aquesta modificació, a tots els menorquins llevat dels sectors immobiliers, llevat d'aquells sectors contraris a tot, però la situació és la que és, i la dificultat de la norma és la que és. Tots voldríem que el PTI ja estigués modificat, tots voldríem que aquest malson que significa el PTI per Menorca hagués acabat, a tots ens hagués agradat que tot aquest procés ja hagués anat molt més ràpid.

Tant de bo, ho repetesc, no fos necessària aquesta modificació de la disposició addicional novena, però precisament per açò, per accelerar tot aquest procés, es va optar per la via de la redacció d'una norma territorial transitòria. La reforma ordinària del PTI hagués significat una llarguíssima tramitació que Menorca sincerament en aquests moments no es pot permetre. Per tant es va optar per la via més ràpida, per donar resposta més ràpida als ciutadans, la de la norma territorial transitòria, que també, que també...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, vaig acabant, ja... que també té la seva complexitat i que també ha suposat diàleg, moltes reunions amb ajuntaments, moltes reunions amb entitats, moltes reunions amb molts de ciutadans que també han col·laborat en la redacció d'aquesta norma territorial. En molt poc temps es podrà tenir una nova normativa d'ordenació territorial que significarà de ben segur un punt d'inflexió per a l'economia de Menorca. Aquesta és la bona notícia que alguns involucionistes no volen sentir: Menorca molt prest començarà a sortir de l'estancament i de la inactivitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Damià Borràs per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Sr. Tadeo, Sr. Huguet, saben que sí tenc molta consideració personal, per açò em permetin que comenci amb un consell: no enviïn el Sr. Camps a explicar el PTI, ni als arquitectes, ni als constructors, ni als enginyers, ...

(Alguns aplaudiments)

... ni als promotors, ni a ningú, ni a ningú, perquè una persona que confon una llicència municipal amb els PTI, una persona que confon la transitorietat dels espis físics d'una illa, és a dir, espai de transició entre una zona urbanística amb una determinada classificació i una altra, amb la transitorietat temporal, d'una ordre que és temporalment transitòria, crec que malament anirem ...

(Alguns aplaudiments)

... si és ell que ha d'explicar el PTI als constructors, que, per cert, no sabem res, hauran fet moltes línies, però els constructors no sabem res, i els arquitectes no saben res de la norma territorial. Vostè ha dit que en molt poc temps ho tindrem, però jo li he dit abans que no era el quart misteri de Fàtima, igual sí i serà revel·lat aquest misteri d'aquí a uns quants anys.

Sr. Camps, havíem parlat, volíem tenir serenor en aquest debat, però vostè, vostè quan ..., el dia que explicaven les virtuts cardinals a la catequesi vostè se la va expiar, vostè no hi va anar, perquè ni la prudència és la seva virtut, ni la justícia, ni la templança, ni la fortitud; fortitud es creu que sí, però la fortitud és fortitud en la contenció, en la repressió dels propis impulsos i ni açò aconsegueix.

(Remor de veus)

Em sap molt de greu, Sr. Camps, però ha estat vostè...

(Alguns aplaudiments)

... vostè és capaç d'espenyar qualsevol possibilitat d'acord vostè tot solet, vostè tot solet amb la seva actitud.

Sr. Company, vostè ha arribat tard, Sr. Company ha arribat tard, però jo li llegiré el que deia el *Diari Menorca* d'ahir: "Cualquiera que entienda el trabajo que comporta la modificación de una norma urbanística, puede entender que una norma territorial transitoria que exige, entre otras cosas, la modificación de cartografía, no se puede aprobar en tan sólo un año." "Cualquiera que entienda el trabajo que comporta la modificación...", potser sap que açò no ho pot fer en un any, és a dir, el Popular es queixa que algú diu analfabet al president de la comunitat, el Consell Insular de Menorca, i també ho ha dit el Sr. Camps, tracten d'ignorant en matèria territorial el responsable de la norma transitòria territorial i el responsable de l'esborrany de llei del sòl que molt prest

debatrem aquí; a mi em sap molt de greu però un poc d'ordre no vindria malament.

Miri, els he ofert un pacte polític per al creixement, parlem-ne, tenim temps, si és tan important i tan urgent era el PTI, que semblava que s'acabava el món si no l'aprovàvem ràpidament, haguérem tingut ja moltes oportunitats de parlar, moltes. Diuen que duen molta feina feta, diu que hi ha moltes dificultats, però, de moment, no coneixem absolutament res, ningú. Crec que tenim una oportunitat, però, de superar aquesta situació dramàtica que diuen vostès que viu la societat menorquina en la seva economia entre tots.

Ha dit el Sr. Camps que fan açò, però que no els agrada fer açò, és que es passen la vida fent coses que no els agrada; pugen l'IVA quan els agradaria baixar-ho; posen impostos, taxes als *rent a cars* quan els agradaria baixar els impostos; ara modifiquen una llei quan els agradaria no fer-ho; faran una norma de territori quan els agradaria fer un pla territorial.

(Remor de veus)

I duim dos anys, i per més ràpid que vagin, si demà registren el document de la norma territorial transitòria, just sigui publicat al BOIB, registren en el consell insular el document de la norma territorial transitòria, sabem que es torbaran pràcticament un any, perquè té raó el Sr. Huguet quan diu que en un any no es pot fer un document decent urbanístic, un any necessitaran per aprovar la norma territorial transitòria. O sigui, que durant tres anys arribarem amb la llengua defora a les eleccions amb el pla territorial, que no sabrem ni per on anar-hi, i amb una norma territorial transitòria, que ja ho he dit, en lloc de cauteles, en lloc de prudència, obre les barreres a un camp que sí que pot canviar les teules i pot canviar les rajoles, Sr. Camps, una cosa és l'urbanisme i una cosa les llicències municipals, una cosa és la planificació i una altra cosa és la llicència. Sigui més prudent, sigui més modest, sigui més virtuós, sigui més just, sigui més fort i tenguí més templança. A partir d'aquí, després ja podrem parlar de les virtuts teològiques, però de moment s'apliqui les virtuts cardinals.

Mentrestant, ja ho he dit, lament molt l'actitud, perquè havíem parlat, teníem oportunitats d'acord, avui lamentablement comença un camí que no és el camí que necessita Menorca, jo no he dit (...) si a Menorca no el destrueix, ho ha dit el president del consell a molts debats, i jo no he dit que la intenció del Partit Popular sigui destruir Menorca, ni transformar-la, he dit simplement que ho demostrin, que treguin papers, he dit cantin papers, mentin barbers, menys declaracions, més veure papers i demostrin amb papers, amb fets que la voluntat, que molts ciutadans, la immensa majoria dels menorquins compartim, de preservar el nostre paisatge i el nostre territori, també dels actuals directors del Partit Popular en el consell, també hi estan d'acord. Demostrin amb paraules, no amb declaracions dient que els altres són uns destructors i que vostès salvaran, no només l'economia sinó també el paisatge i el territori, perquè açò ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... no s'ho creu ningú, perquè açò és un esforç que necessitam fer tots, els ciutadans i ciutadanes de Menorca s'ho mereixen.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ara resulta que la dificultat en dur a terme una actuació, una millora a una casa al camp o, com s'ha explicat, canviar una teula, és culpa del PTI, del PTI, i allò bo és que no és la primera vegada que açò es diu de forma pública i de forma institucional, ha estat un argument repetit per enèssima vegada, i és mentida, és una autèntica mentida, mentida com qualsevol altra cosa que vostès li han atorgat! L'única gestió, i, si no, concreti, l'única gestió per als particulars que introdueix el PTI, l'única, és la necessitat d'inscriure els habitatges de camp en el Catàleg d'edificis amb règim especial, per poder-hi fer obres de rehabilitació i millora. I mentre no hi hagi el Catàleg -i tant-, fer un informe, un informe tan senzill, quasi, si em deixa fer la comparació, com un certificat de resident; la diferència és que aquest informe val per a sempre, per a sempre mentre no hi hagi el Catàleg, el certificat de resident només dura mig any. És l'únic, absolutament l'únic.

La complicació, que és cert, burocràtica i de tramitació, en tot cas, l'assigni a qui l'ha d'assignar, a altres normatives. I sap quina és la principal responsable de les dificultats burocràtiques en la tramitació, d'aquest aspecte o de molts altres importants? Doncs, la Llei ambiental d'avaluació d'impacte ambiental, aquesta. I sap qui la va redactar i sap qui la va aprovar? El Partit Popular, el Partit Popular és el primer responsable de les dificultats que tenen els nostres emprenedors per dur a terme reformes, actuacions, aquesta és la seva llei i aquesta és la seva dificultat, no el PTI. És mentida, és mentida, i per tant, com que és mentida, no tindrà cap altre remei que confessar-se, és mentida que el PTI sigui una dificultat a l'hora de moure una teula a una casa de camp, és mentida.

(Remor de veus)

La desaparició de les àrees naturals d'interès especial o de les àrees d'interès paisatgístic, és cert o no és cert que desprotegeix zones com Macarella, el Barranc d'Algendar, Tirant o Alcaufar, la part nord del municipi de Ciutadella, és cert o no és cert, és cert o no és cert? És cert, és cert. Ho diguin, diguin clarament que desprotegeixen tota una sèrie de zones protegides només per una figura nova que crea, que incorpora el PTI, que no existeix a la Llei d'espais naturals, que la Llei d'espais naturals deixa de forma desprotegida, i que, per tant, com a responsabilitat del PTI sí li pot atorgar aquesta protecció.

I després, el PTI responsable de la crisi econòmica de Menorca. Vol dir que vostès es creuen que el PTI és el responsable de la crisi econòmica de Menorca? Jo diria que, en tot cas, el Govern que moltes vegades no pren en consideració les demandes del consell insular és molt responsable de la crisi de l'illa de Menorca, però el PTI?

Miri, les dades d'evolució del sector de la construcció a Menorca, per exemple, per agafar-ne unes, del període 2003 fins al 2011 són dades molt negatives per a Menorca, que és des del moment que s'aprova el PTI, són molt diferents de les que trobam en el conjunt d'illes i del conjunt de la geografia espanyola, se'ls ha mirades? No, no, no hi ha cap diferència significativa. Hi ha una diferència significativa amb els visats que s'han duit a terme durant l'any 2004, 2005, 2006, 2007, n'hi ha? No. Precisament, precisament, quina casualitat, durant aquest període el creixement del nombre de visats està per damunt de l'any 2001, 2002 i abans d'aprovar-se el PTI el 2003, casualitat. S'ha mirat les dades? I el PTI és el responsable de les dificultats ...? Com vostè diu que Menorca té dificultats econòmiques, amb quins criteris, amb quins referents utilitza ..., bé, sí, la seva simplement percepció ideològica, la seva percepció ideològica l'encomana a dir açò és crisi, tot va malament, la responsabilitat és del PTI i a partir d'aquí no hi ha res a fer, és impossible el diàleg amb el Partit Popular, és impossible perquè s'ha tancat en banda amb un discurs absolutament mancat de rigor i absolutament deslligat de la realitat amb xifres que vostès poden consultar.

En definitiva, la norma territorial representa el fracàs de la política del Partit Popular, que primer diu que tindrà modificat el PTI en mig any, quina vergonya, en mig any; que després vol modificar la norma a través d'un decret llei, després d'esmenes que presenten els grups d'aquest parlament, amb la tramitació legal, tot oblidant que les competències d'ordenació del territori són dels consells, que correspon als menorquins participar en la tramitació, en la revisió, en la modernització del PTI. I al final acabam amb una disposició, la novena, lamentable, incorporada a una llei que, després de deu mesos, deu mesos de vigència a la llei, després de deu mesos s'encomana de modificar la llei, de modificar la disposició addicional, perquè, escoltin, du molta feina preparar la norma territorial, du molta feina.

No ho sabien, de veritat que no ho sabien ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... la feina que duia modificar una norma territorial i la incidència? Ai, senyors, en quines mans estam si qui en aquest moment està, té encomanat redactar una norma territorial no sabia la dificultat que açò suposaria i la responsabilitat que açò suposaria! Avui, aquí, a mi, com a menorquina, és una autèntica vergonya haver de debatre, aquí, en aquest parlament, i no en el consell insular, aquí per modificar una disposició addicional i no tot un PTI, és una vergonya haver de debatre, tenir aquest debat amb el conjunt de diputats menorquins, perquè aquest debat s'hauria d'haver produït, s'hauria de dur a terme en el consell insular, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... amb la participació, lògicament, dels partits als quals els menorquins van donar la seva confiança.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de votació. Passam a votar. Votam.

Queda aprovat, per 30 vots a favor; 24 vots en contra i 1 abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, aixecam la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS